dñm. vt oñderet ei qualiter hec ſancta anima egredere
tur. ⁊ oñſum eſt ei. Cūq; ad horaꝫ nouiſſimaꝫ veniſſet.
audiuit vocem de celo dicentē. Veni dilecte mi ad gau
dia. Tūc illa felix anima ad oēs ſenſus corpis dicebat.
Vobis regratior q: mihi obediſtis. oculi vanitatē non
ꝯcupiſtis. aures vanitatē nō audiſtis. man⁹ in delicijs
delectate nō eſtis. pedes ad vana nō cucurriſtꝫ. olfat⁹
delicias ꝯtempſiſtis. guſtus aliq̄d delicate non ediſtis.
Expecta igit̄ corp⁹ meum dilectum q̄eſcens in pace vt
tpe oportuno recipias ꝓ labore eternam remuneratōꝫ
Et hoc dicto cum ꝯcentu angelico anima ſancta ad ce
lum eleuata eſt. Ecce q̄liter ꝑ infirmitatē ꝑſuat⁹ fuit ne
ſenſus corpales ad illicita laberent̄. ⁊ felix vere eſt illa aīa
hominis q̄ pōt hmōi v̄ba dicē ſenſib⁹ ſuis. Iſto mō q̄
ad pn̄s glorioſum lumen oīm eccliaꝝ be. Paulus infir
mitatē patiebat̄ vt a ſupbia ꝑſuaret̄. Et dicunt q̄dam
doct. Aplm̄ infirmitatē capitis habuiſſe. Alij dicūt ꝙ
grauit̄ fuit vexat⁹ iliaca paſſiōe. Vl' hec infirmitas fuit
tentatio carnalis peti que forti⁹ ꝯcupiaꝫ mouebat. Iō
dicit h. Ne magnitudo reuelationū extollat me in ſu
pbiam dat⁹ eſt mihi ſtimulus carnis mee. Glo. vt ꝑ in
firmitatem carnis ꝯſuet̄ v̄ginitas mētis. Sꝫ q: iſte ſti
mulus carnis incendebat̄ a dyabolo. iō vocat eum nū
cium ſathane vt me colaphiſet. Dyabol⁹ eñ deo ꝑmit
tente illam iliacaꝫ paſſionē ꝯtinuat. vt carnis ꝯcupiaꝫ
ſuis tentatōib⁹ incendat. ꝓpt̄ qđ dn̄m rogaui vt diſcede
ret a me. ⁊ dixit mihi. Sufficit tibi gr̄a mea. q. d. nō eſt
tibi neceſſarium ꝙ a te diſcedat infirmitas corpalis. q:
gr̄a mea quam hēs eſt ita vigoroſa vt abſq; ea impoſſi
bilit̄ poſſit infirmitas tolerari ⁊ tentatio ſupari. ⁊ ſic in
firmitas cedit tibi ad vite meritū ⁊ auxilium. Et nota
dicit Glo. Sicut medic⁹ corpalis ꝑmittit vl' ꝓcurat mi
norem leſionē vt ꝑſuat maioreꝫ. Ita de⁹ ꝑmittit aliq̄
ſanctos corpalit̄ affligi vel tentari. aliq̄ labi in pctā mi
nora vt a maiorib⁹ ꝑſuent̄. q: ſic humiliati recurrūt ad
diuinū auxilium de ſe vel de ſuis meritis nullaten⁹ ꝯfi
dentes. Et addit Glo. ſingularis excellēcia multotiēs ē
cauſa ſupbie. q: dicit Aug⁹. Cetera vicia in malefactis
vident̄ valere. ſola ſupbia in beneficijs cauenda eſt. Et
hec q̄dem excellēcia erat in aplo ꝓpt̄ tria. Primo ꝓpter
electōꝫ ſpūalem de q̄ hr̄ Act. ix. Vas electiōis eſt mihi
iſte ⁊c. Scdo ꝓpt̄ dei cognitōeꝫ quam habuit in raptu.
de quo h in ep̄la. Scio hoīem in xp̄o ante annos. xiiij.
ſiue ex̄ corpus. ſiue in corpe neſcio. de⁹ ſcit. raptū hmōi
ad tercium celum. ſ. empyreum. ⁊ audiuit archana. vbi
ponit̄ audit⁹ eoꝝ q̄ non licꝫ homini loq̄. q: ſm Aug. li.
de vi. Vidit eſſentiaꝫ diuinā. vel ſm alios vidit archa
na que non licet ⁊c. Quia ſibi reuelatū eſt ꝙ ex intuitu
ꝑmo in omnib⁹ homib⁹ cognouit q̄s eſſet ꝑdeſtinat⁹.
q̄ non licet homini loq̄. Quia ſi diceret̄ alicui. Tu es ꝑ
deſtinat⁹ ad gl'iam. ⁊ tu ad penaꝫ. poſſet aliq̄s audaci⁹
peccare. Tercio ꝓpt̄ integritatē v̄ginalem quā habuit.
j. Chor. vij. Volo omnes hoīes eſſe vt meipm̄. Iō dn̄s
dedit ſibi remedium ꝯ eleuatōꝫ ſupbie. ⁊ hoc fuit infir
mitas. de q̄ dicit. Que infirmitatis mee ſunt gloriabor
Et ſm May. noīe infirmitatis ꝯp̄hendit omnia incō
moda ⁊ paſſiones q̄s ſuſcepit ꝓ xp̄i noīe ꝓ q̄b⁹ gloria
bat̄. Tercio infirmitas corpalis carnem domat ⁊ ſpm̄
roborat. ij. Chor. xij. Cū infirmor tūc fortior ſum ⁊ po
tens. Et h dicit. Virt⁹ in infirmitate ꝑficit̄. qđ q̄dru
pliciter pōt intelligi. Vno mō materialr̄ inq̄tum infir
mitas eſt materia v̄tutis exercēde. ſ. humilitatis. patie.
⁊ temperātie. Debilitant̄ eñ vires ꝑ infirmitatem ⁊ ho
mo tempatior ⁊ ꝑfectior efficit̄. Alio mō occaſionaliter.
nam infirmitas eſt occaſio ꝑueniēdi ad ꝑfectōꝫ. inq̄tū
homo ꝓpriam fragilitatem cognoſcens cautior reddit̄
ad ꝑcauendum ⁊ reſiſtendum peccatis. ⁊ ꝑ ꝯn̄s exerci
tatior in bonis. ⁊ ſic fortior efficit̄. vt dicit Nico. de lyr.
Et hoc patꝫ in filia ſan. Petri dicta Petronella. q̄ cum
nimis eſſet pulcra ex voluntate pr̄is febrib⁹ laborabat.

Cum aūt diſcipuli diſcumberent apud Petrum. dixe
rūt ei. Cum homīes a te ſanent̄ infirmi cur Petronel
laꝫ iacere ꝑmittis. Ad qđ Petr⁹ q: ſic ei expedit. verū
tn̄ ne putatis imbecillitatem infirmitatis ei⁹ ait ad illaꝫ
Surge Petronella velocit̄ ⁊ miniſtra nobis. q̄ ſtatim
ſanata ſurrexit ⁊ miſtrauit. Completo miſterio dixit ei
Petr⁹. Petronella redi. ⁊ vt ꝑus laborare cepit. q̄uſq;
in dei amore cepit eſſe ꝑfecta tūc eam perfecte ſanauit.
Quarto ꝯtemptū hui⁹ vite parat. Sicut ptꝫ de Iob q̄
in infirmitate dixit. c. x. Tedet animam meaꝫ vite mee.
Quinto q: euidens ſignū diuini amoris p̄ſtat. Iux̄ illđ
Thob. xij. Quia accept⁹ eras neceſſe fuit vt tentatio ꝓ
baret. Sexto q: ad deum ire accelerat. iux̄ illud ps̄. xv.
Multiplicate ſunt infirmitates eoꝝ poſtea accelerauē
runt. De his refert Ceſari⁹ exemplū. Erat q̄dam miles
tante v̄tutis ac ꝓbitatis. vt in ꝑmo torneamento in q̄
miles fact⁹ eſt. manu ꝓpria q̄tuordecim dextrarios acq̄
reret. q̄. ſ. vir eūdem honorem ſecularē non ſuis virib⁹.
ſꝫ deo aſcribens omnia reſtituit. ⁊ ſodalib⁹ cum ſeculo
valedixit in lickaim monaſterio q̄dam habitū religio
nis ſuſcepit. Et q: electos ſuos ꝓbat dn̄s tanta infirmi
tate flagellauit eum vt v̄mes de corpe eius indeſinent̄
ſcaturirent. quoꝝ fetorem ſimul ⁊ horroreꝫ cum miſtri
ſuſtinere nō poſſent ait abbas cuidam fratri noīe adaꝫ
Quid faciem⁹ frat̄ cum homine iſto? r̄ñdit ille. Dentur
mihi q̄tuor lintheamina. ⁊ ꝓ xp̄i noīe curaꝫ illi⁹ ſuſcipi
am. Quod cū factum fuiſſet aſſidua pannoꝝ mutatōe
fetorem tempauit tam ſibi q̄ȝ infirmo. Cum dies adeſ
ſet tante remuneratōis. tante patiē. ait Ade. Sternite
mihi mapam ⁊ pulſate tabulam. q: dn̄s vocat me. Et
fecit ſic. Veniēte ꝯuentu poſt dictaꝫ letaniam eum pe
ne omnes ad lacrimas v̄bis ꝯpunctōis ſubiūxit. Mō
ite dn̄i mei dilectiſſimi. ⁊ dicite miſſas v̄ras. q: ſaluator
mundi ⁊ glorioſa eius genitrix cum angelis. ⁊ multitu
do ſanctoꝝ illuc venturi ſunt. poſtea reuertemī cum eis
q: animam meam ſuſcipient. Interim dum miſſas di
cerent ſpū ꝓphetico omnia q̄ in monaſterio agebant̄ in
dicauit dicēs. Tales miſſe a talib⁹ ſacerdotib⁹ ad talia
altaria celebrant̄. Et mirat⁹ ē adaꝫ valde de hoīe layco.
Reuertēte itaq; ꝯuentu. ille vultu iocūdo ſic ait. Ecce
xp̄c cum maria mr̄e ⁊ ſanctis pn̄s eſt hūtes manū ſub
mento meo. ⁊ iam ſuſcipient aīam meam. nec mihi cre
datis ſi in inſtanti nō fuero mortu⁹. Ad qđ v̄bum mox
expirauit morte v̄ba ꝯfirmans. De cui⁹ corpe illico tan
tus odor exiuit. vt omnes illi⁹ ſuauitate reficerent̄ cir
cūſtantes. iō ꝓpt̄ tale ꝑmium ꝙ de⁹ datur⁹ eſt patienter
infirmitates ſuſtinētib⁹ dꝫ q̄libet dicere cum aplo ver
bum ꝓlibatum. Libent̄ gloriabor in infirmitatib⁹ meis
vt inhabitet in me v̄tus xp̄i.

¶ De eadem dñica. Ex euangelio.

Exijt qui ſeminat ſemiā
re ſemen ſuum Lu. viij. Prudens agricolā R.
diligent̄ arat agrum euellendo herbas inuti
les. ⁊ niſi ipm̄ bene araret ⁊ ſpinas eijceret ſemē in ipm̄
iactum non ꝓficeret. ſꝫ forte deficet ⁊ ꝑiret. De hoc etiā
dicit venerabilis Boet. li. iij. metro. j. Qui ſerere inge
nuum volet agꝝ. liberet arua prius fruticib⁹. falce ru
bos filiceq; reſecet. Vt noue fruge grauis ceres eat. Mo
ralr̄. Per agricolam prudentem intellige quēlibet xp̄ia
num hoīem. Sꝫ ager eius eſt ipſi⁹ cor vel anima quā dꝫ
diligent̄ arare cum ſpūali vomere v̄tutum. euellēdo in
utiles ſpinas ⁊ herbas vicioꝝ. ne ſemen diuini v̄bi in
ipſam iacratum ꝑeat. ſꝫ poti⁹ in augmētum fructuum
v̄tuoſoꝝ creſcat. ⁊ de hoc pulcre loquit̄ Amb. ſup ps̄.
xxxvj. v̄ſu. ij. dicens. Recte dicit ꝓpha. Spera in dn̄o ⁊
fac bonitatē. ⁊ inhabita terraꝫ ⁊ paſceris in diuitijs ei⁹
Que ē terra quā ſuadet ihitādā niſi aīa tua quā debes

bene colere freq̄nter ſpūalib⁹ arare vomerib⁹ ne longo
inareſcat ſitu. Et hoc declarat p exemplū. Bon⁹ ei agri
cola q̄tidiana opatōe ꝛ puigili ſollicitudine exercet agꝝ
ſuum ꝛ ꝓpria cura cuſtodit ne deuaſtet eū aper de ſilua.
ꝛ fruct⁹ maturos eripiat. Sic ꝛ tu ara terram tuā. ſ. cor
dis vl' anime. vt cū venerit q̄ ſeminat v̄bum dei aīaꝫ tu
am inueniat p̄patam. ne ſup̄ inculta cordis tui decidat
ſemen. ꝛ veniēt aues celi ꝛ diripiant qđ fuerit ſemina-
tum. Quilibet ḡ nr̄m colat agꝝ cordis ſui ꝛ anime ſue.
ne incult⁹ ꝛ aridus ſiccitate ſentib⁹ repleat̄. ꝛ ſpinis vi
cioꝝ ꝛ iniq̄tatum ſꝫ vt fruct⁹ afferat bonitatis. charita
tis ꝛ patie. q2 dic̄ euāg. Exijt q̄ ſeminat ſeminare ſemē
ſuum. q. d. Erḡ iam eſt pat⁹ ſeminatoꝛ vt ſemē iaciat.
Idcirco para tu agꝝ cordis ne ſemē ab eo iactatum in
ipm̄ peat. In q̄ q̄dem euāgelio tria tāgunt̄ p ordinē. ſ.
ſimilitudinis ꝓpoſitō. ibi exijt q̄ ſemiat. Depoſitōis in-
q̄ſitio. ibi. Introgauerūt. Inq̄ſitiōis apitio. ibi. ſemen.

S. Primo hoc euāgeliū exponit̄ anagoice vulgarit̄ hym-
melich. vt p illum q̄ exijt ſeminare ſemē intelligat̄ pus
de⁹ pr̄ q̄ exijt ſemiare ſemē manifeſtādo. ꝛ duplex ſemē
ſeminādo. Primū ſemē fuit natura angelica. ꝛ qn̄ hoc
ſemen angelicū ſeminauit. volūt q̄dam doctores. ꝛ po-
nit mgr̄ li. ij. ſen. di. ij. c. ij. Q2 ante oēm creaturam crea
ti ſunt angeli. ꝛ ꝓbat p hoc qđ ponit̄ Eccī. j. Omnium
p̄mo creata eſt ſapīa. qđ ſm̄ Hug. đ ſacro. li. j. pte. v. c.
ij. intelligit̄ de angelica natura. q̄ in ſcp̄tura dr̄ ſepe lux
ꝛ ſapīa dei. Nam ſapīa illa q̄ eſt de⁹ creata nō eſt. Fili⁹
eīn ſapīa p̄ris genita eſt nō facta nec creata. ꝛ tota trini
tas vna ſapīa eſt q̄ nec facta nec creata ē nec genita nec
ꝓcedens igit̄ de angelica vita illud accipiēdum eſt. Sꝫ
ꝯ hoc arguit mgr̄. rurſus alia ſcp̄tura ait Geñ. j. In pn̄
cipio de⁹ creauit celum ꝛ terraꝫ. ꝛ ꝓpha in pſ̄. cj. Initio
tu dn̄e terraꝫ fundaſti ꝛc̄. Vbi videt̄ q̄dam ꝯrietas oꝛi
ri ex aſſertōnib⁹ iſtis. Nam ſi p̄mo oīm creata eſt ſapīa
omnia poſt ipaꝫ facta vident̄ celum ꝛ terra. ꝛ ipā ſapīa
facta eſt an̄ celum ꝛ terrā. Ad hoc ꝯcoꝛdandū dic̄ mgr̄:
ꝛ eſt originalit̄ Hugo: li. ij. ſen. di. ij. c. iij. vr̄ hoc eſſe te-
nendū q̄ ſimul creata eſt ſpūalis creatura. i. angelica ꝛ
coꝛpalis ſm̄ qđ pōt accipi illud Eccī. xviij. Qui viuit ī
eternū creauit omnia ſimul. i. ſpūalem ꝛ coꝛpalem crea
turam. ꝛ ita nō p̄us tp̄e creati ſunt angeli q̄ illa coꝛpal'
materia. iiij. elemētoꝝ. Et tn̄ p̄mo oīm creata eſt ſapīa
q2 ſi nō tp̄e. p̄cedit tn̄ dignitate. ex q̄ apte ptꝫ qn̄ hoc an
gelicum ſemē a deo ſit ſeminatū. i. creatum. Sꝫ dū ſemi
nauit illud aliq̄ ps ꝛ q̄ſi tercia cecidit ſecus viam. Via
ſpūalit̄ eſt xp̄c. ſic ipſe teſtat̄ Joh. xiiij. Ego ſum via ve-
ritas ꝛ vita. In hac via nō manſerūt. ſꝫ ab ea declinaue
rūt dum ſupbe cogitatiōis ſemitas fecerūt. ꝛ ſic malus

T. vultur. i. ſupbia illō deuoꝛauit. Quia ſupbia fuit cā rui
ne coꝝ. ꝛ ꝯculcatōis. Quia dic̄ Thomaſi⁹ in ſcp̄to di. j.
Supbia ꝓut dr̄ appetit⁹ inoꝛdinat⁹ ꝓp̄ie excellentie ꝛ
pulcritudinis ꝛ precipue in dignitate ꝛ honoꝛe fuit in
angelo. q2 deſiderabat eminētiam dignitatꝫ ex motiuo
ꝓp̄ie excellētie ꝛ dignitatis pulcritudinis. Cui ꝯcoꝛdat
Tho. in. j. q. xliij. ar. ij. In angelis nō potuerūt pctā eē
ſm̄ effectum niſi ſupbia. q̄uis p̄mū reatum oīa pctā eē
in eis poſſent. Alia ps illi⁹ ſemīs cecidit ſup̄ petraꝫ. q̄d
eſt petra niſi xp̄c⁹: de q̄ Apl's. j. Choꝛ. v. Petra aūt erat
xp̄c. Sup banc petrā lucifer cecidit qn̄ ſibi p eq̄litatem
potentie ſimilis eſſe voluit. vt dicit mgr̄ li. ij. di. vj. Sꝫ pa
riſiē. dic̄. q̄ nō appetijt eq̄litatē dei. q2 illud fuit ſibi in-
eſtimabile. Etiaꝫ q2 nō potuit appetere ſuū non eſſe. iō
dōm eſt. indirecte eq̄litateꝫ dei appetijt. q2 appetijt nō
ſbeſſe alicui ꝛ in hoc eſſe eq̄lis deo ſm̄ aſſilatiōnē. ſꝫ hoc
appetijt mō inoꝛdinato. ſ. ex puris nālib⁹ ꝛ iō peccauit
Hec ille. ꝛ ſm̄ hoc dicere potes q̄ illud ſemē angelicuꝫ
ſup̄ petraꝫ cecidit. qn̄ dn̄o deo ſbeſſe noluit. Et ſm̄ hoc
dic̄ Thomaſi⁹ vbi ſup̄. pōt dici q̄ angelus appetijt nō
ſubeſſe dn̄o. q2 tota bonitas angeli in hoc ē q̄ ſbeſt deo
Sicut creata claritas aeris in hoc eſt q̄ ſubijcit̄ radijs
ſolis. Et q2 alia ps illi⁹ ſeminis cecidit ſup̄ petram me-
rito aruit. q2 nō habuit humoꝛem. ſ. gr̄e. Circa qđ nota dun gra
gr̄a eſt duplex. Vna ḡtis data. Alia ḡtum faciēs. Pri-
mam habuit angelica natura. q2 in multo decoꝛe ſpūali
ꝛ ſapīa. imo in magna pīguedine ſpūſſancti ḡtum ad
grām ḡtis datam creati ſunt angeli vt dic̄ Hiero. ſup̄
illo v̄bo Ozee. iij. c. Diligit dn̄s filios iſrl'. ꝛ ipi reſpiciūt
ad deos alienos. ꝛ diligūt vinaria vuaꝝ vt inq̄t Hiero.
intelligunt̄ demōes q̄ in magna pīguedine ſpūſſancti
ſunt creati. Sꝫ grām ḡtum faciētem. vt dicūt doctoꝛes
nō habuerūt. ꝛ hec pōt dici gr̄a coopans. de q̄ dic̄ mgr̄
li. ij. di. v. c. iiij. Non indigebat angelus gr̄a p quaꝫ iu-
ſtificaret̄. q2 malus nō erat. intellige ante caſum. Sꝫ q̄
ad diligendum deū pfecte ꝛ ad obediēdum adiuuaret̄
ſꝫ hec gr̄a coopans data eſt angelis q̄ pſtiterūt p quam
ꝯuerſi ſunt vt deum pfecte diligerēt. Sꝫ diceres. erḡ il
li q̄ ceciderūt honoꝛem gr̄e coopantis nō habuerūt. iō
nō miꝝ ſi in pctā irruerūt. Hoc etiam tangit mgr̄ vbi
ſup̄. c. v. A q̄buſdaꝫ dici ſolet nō eſſe imputādum illis
q̄ auerſi ſunt ꝛ nō ꝯuerſi. q2 ſine gr̄a ꝯuerti nō poterāt.
ſꝫ illa nō eſt eis data. nec culpa illoꝝ fuit q̄ nō eſt data.
q2 in eis nulla culpa adhuc p̄ceſſerat. Rn̄det mgr̄ d. ad
qđ dici pōt. Qm̄ q̄b⁹ appoſita fuit ipſa gr̄a non fuit ex
meritis ipſoꝝ. q. d. ſꝫ ex pte dei. alioq̄n iam nō eſſet gr̄a.
ſꝫ eſſet ex merito. qđ eſſet ſi an̄ grāꝫ daret̄. Et ſbdit. Nō
v̄o alijs. ſ. malis nō eſt data. culpa illoꝝ fuit. q2 ſtare no
luerūt q̄uſqꝫ gr̄a apponeret̄. ſicut alij pſtiterūt donec il
lis cadentib⁹ p ſupbiam gr̄a eis eſt appoſita. Item alia V.
hui⁹ ſemīs ps cecidit int̄ ſpinas. Quid p ſpinas ad p̄ns
intelligit̄. dic p̄mo q̄ inuidia. q2 ſic̄ ſpina pūgit tangē-
tem. ſic inuidia ſuū poſſeſſoꝛē. q2 eſt. ꝓprij auctoꝛis coꝛro
ſiua. Int̄ has ſpinas inuidie mali angeli ceciderunt qn̄
poſt ſupbiaꝫ etiam inuidiam aſſumpſerūt. q2 dic̄ Tho
maſi⁹ in ſcp̄to di. j. Vidēs angelus de dignitate ſue na
ture q̄ creaturis alijs p̄eminebat. noluit q̄ in alijs deri
uaret̄ bonitas. ꝛ btitudo ab ipō. Scđo p ſpinas intelli
git̄ auaricia in quam etiaꝫ cecidit qn̄ vltra illud qđ ſibi
datū ſibi vſurpare voluit. q2 dicit Tho. in. j. pte. q. lxiij.
ar. ij. Qn̄ auaricia dr̄ omnis inoꝛdinata ſeu īmoderata
cupiditas hn̄di qđcunqꝫ bonū creatum. ſic auaricia ꝯti
net̄ in ſupbia. Et q2 angeli habuerūt ſupbiam hoc mō
habuerūt ꝛ auariciam. Ex q̄ habes q̄ ſemē angelice na
ture int̄ ſpinas inuidie ſimul ꝛ auaricie cecidit. ꝛ int̄ oꝛ
tas ſpinas ſuffocatum fuit. Item alia ps angeloꝝ ꝛ ma
ioꝛ cecidit in terram bonam. q2 alijs cadētib⁹ ſec⁹ viam
ſup̄ petrā ꝛ int̄ ſpinas. vt iam p̄dixi. alij deo p dilectōꝫ.
adheſerūt. ſicut dicit de hoc mgr̄ li. ij. di. v. c. j. Poſt cre
atōꝫ nanqꝫ mox q̄dem ꝯuerſi ſunt ad ſuum creatoꝛem.
q̄daꝫ auerſi. Inſup declarat hoc di. Conuerti ad dn̄m
fuit ei ī charitate adherere. q. d. hec ꝯuerſio nō fuit coꝛ-
palis vel localis ſꝫ ſpūalis. Auerti aūt odio h̄re vel inui
dere deo. Inuidie naqꝫ mr̄ eſt ſupbia q̄ voluerūt ſe pa-
rificare deo. In ꝯuerſis q̄ſi in ſpeculo relucere cepit dei
ſapīa q̄ illuminati ſunt. ꝛ. ī. eo. li. di. vij. c. j. dicit. Q2 an
geli q̄ pſtiterūt p grām ꝯfirmati ſunt ita q̄ peccare neq̄
unt. Ecce q̄liter maioꝛ ps ſemīs angelici in bonam ter-
ram cecidit. De q̄ pſ̄. xxvj. Credo vidē bona dn̄i in ter
ra viuentium. Iō fructum nō ſolū centeſimū. ſꝫ q̄ſi infi
nitū in ſancta eccl'ia fecit. In hoc eīn q̄ angeli boni ho-
mines ad bonū inducūt ſic fructum facit. Scđo exiuit X.
de⁹ pr̄ p ſuam beniuolētiam ſm̄ ſemen. ſ. naturam hu-
manam ſeminādo. ꝛ hoc factū fuit feria ſex̄. poſt mūdi
creatōꝫ. a illud ſemē ſeminauit in padiſum. q2 dic̄ mgr̄
li. ij. di. xvij. c. v. hoīem aūt formatū tulit deus vt ſcp̄tu
ra docet Geñ. ij. ꝛ poſuit in padiſo voluptatis quā plā
tauerat a p̄ncipio. ꝛ hoc ſemen cecidit ſup̄ petram ſup-
bie ꝛ int̄ ſpinas auaricie. q2 dicit Bonauē. in ſcp̄to. q. j.
Pctm̄ mulieris inchoatū fuit in ſupbia. ꝓgreſſum ha
buit in auaricia. ꝛ ꝯſumatōeꝫ in gula. Nam p̄mo dya-
bolus ꝓmiſit eis dignitatis excellētiam cū dixit. Eritis

ſicut dij. Secundo ſcientie abundantiaꝫ cū dixit. ſcien-
tes bonū ⁊ malū. Poſtremo ꝓtendit ſuauitatis expien-
tiam. cum oñdit lignū pulcꝝ viſu ad veſcenduꝫ ſuaue.
hec Bonauen. Et qꝛ hoc ſemen cecidit ſup̄ petram ſu-
ꝑbie ⁊ int̄ ſpinas. iō aruit. qꝛ humorem gr̄e ꝯtum facie-
tis non habuit. nec in tali gr̄a creat⁹ fuit vt dic̄ Aug. li.
xj. d̄ ciui. dei. c. xij. Dicit tū mgr̄ li. ij. di. xxiiij. c. j. Qꝛ ho
mini in creatōe datum eſt ꝑ grām auxiliū. ⁊ collata po-
tētia ꝑ quā poterat ſtare. i. nō declinare ab eo qd̄ accepe
rat. ſꝫ nō poterat ꝓficē intantū vt ꝑ grām creatōis ſine
alia ſalutem mereri poſſet aut valeret. Poterat q̇deꝫ ꝑ
illud auxilium gr̄e creatiōis reſiſtere malo. ſꝫ nō ꝓficere
bonum. poterat tū ꝑ illud bene viuere qd̄ammodo. qꝛ
poterat viuere ſine petō. ſꝫ nō poterat ſine alio gr̄e adiu
torio ſpūalit̄ viuere q̄ vitam mereret̄ eternam. hec mgr̄
Vide q̄liter illud ſemen generis humani ſup̄ petram
aruit. ⁊ int̄ ſpinas auaricie ſuffocatum fuit. Eſt tū no-
tandum ꝙ q̄ſi totum ſemē humani generis cecidit iux̄
viam luxurie. ſup̄ petram ſuꝑbie. ⁊ int̄ ſpinas auaricie.
Quia omne qd̄ eſt in mūdo. ꝯcupia carnis eſt Glo. q̄
viget in volupttoſis ⁊ ꝯcupiſcētia oculoꝝ q̄ ſc̄m glo. eſt
in auaris. ⁊ ſuꝑbia vite. hoc ſemen iō ꝯculcatū eſt. ⁊ vo
lucres celi. i. demones comederūt illud. ſic̄ ꝑncipalit̄ pꝫ
in ʒodomitic̄ petōꝛibꝰ ⁊ luxurioſis q̄ in diluuio pierūt.
⁊ ad infernū deſcenderūt. ⁊ eſca demonibꝰ facti fuerūt.
qd̄ tū non eſt intelligēdum de omnibꝰ. qꝛ foꝛtaſſis aliq̄
int̄ flagella pn̄iam egerūt. ⁊ ſi breuem vel momētaneā.
nō tū reſpuit de⁹. vt dr̄ de pe. di. iij. §. auctoꝛitas. Silr̄
hoc ſemen humanū qd̄ cecidit ſup̄ petram ſuꝑbie me-
rito aruit. qꝛ gr̄e humoꝛe caruit. Quia de⁹ ſuꝑbis reſi-
ſtit. humilibꝰ aūt dat grām. vt hr̄ Prouer. iij. ⁊ Jac. iiij.
Quod aūt cecidit int̄ ſpinas auaricie. ⁊ ſuffocatuꝫ fuit.
patet. qꝛ cogitatōes tꝑales ſuffocant bone intentionis
fructum. Et ſcias ꝙ aliq̄ ꝑs ſeminis humani gener̄ ce
cidit in terram bonaꝫ. qꝛ vltra hos q̄ pierūt adhuc fue-
rūt multi homines ſancti. ſ. patriarche ⁊ ꝓphe ⁊ reges.
⁊ boni ſimplices q̄ fecerūt bonum fructum. ſic̄ patꝫ de
Yſa. Jerémia. Ezechiele. ⁊ ſic de alijs qui in ſuis libꝛis
ſancte eccl̄ie magnum fructū ꝓtulerūt. deinde exiuit fi
lius ꝑ ſuam ſapiaꝫ. ⁊ iſte exit⁹ fuit de ſinu prīs. ⁊ eſt in-
enarrabilis iō. qꝛ exijt. ⁊ tū locum in q̊ fuit nō deſeruit.
Jō dicit Bern̄. Quō veniſſe dr̄ q̄ ſp vbiqꝫ eſt non ꝗ ve
nit q̄ nō abierat. ſꝫ apparuit q̄ latebat. Exiens ꝗ venit
in agrum vteri v̓ginalis. Jux̄ illud Aug. venit ad v̓gi-
nem q̄ erat in v̓gine quam creauit ⁊ elegit. Jn iſto igit̄
agro v̓ginali ſemīauit tria ſemīa. Primū erat et̄num ⁊
fuit ſua deitas. iux̄ quā erat etern⁹. iux̄ illud Athanaſij
in ſymbolo. Etern⁹ pr̄. etn̄⁹ fi. et̄. ſſ. Scd̄m ſemen qd̄ ſe-
minauit erat antiquū. ⁊ illud ſemē fuit caro ab Adam
traducta q̄ q̇dem fuit antiq̄. qꝛ ante. v. milia. ⁊. cc. ān̄os
plaſmata. Tercium ſemē fuit nouum. ⁊ ſignificat aīaꝫ
q̄ de nouo fuit creata. qꝛ dicit Aug⁹. ꝙ anima creando
infundit̄ ⁊ infundēdo creat̄. Ex his tribꝰ ſemībꝰ panis
eſt fact⁹ q̄ dicit Joh. vj. Ego ſum pa. vi. q̄ de ce. deſcē.
De iſto etiaꝫ pane dicit Amb. li. de ſac̄. ⁊ hr̄ de ꝯſe. di. ij.
c. panis. Jſte panis viuus de celo deſcendit. vite eterne
ſubſtātiam amminiſtrat. ⁊ q̄cunqꝫ hūc mādu͛cauerit nō
moriet̄ in eternum. qꝛ coꝛp⁹ xp̄i eſt. Quod aūt ex ſemībꝰ
fact⁹ eſt celic⁹ panis figura p̄ceſſit Gen̄. xviij. vbi legit̄.
Cum eleuaſſet oculos Abraham apparuerūt ei tres vi-
ri ſtantes ꝓpe eum. quos cū vidiſſet. occurrit in occur-
ſum coꝝ. de oſtio tabernaculi ſui. ⁊ adoꝛauit in terram.
⁊ dixit. Dn̄e ſi inueni grām in oculis tuis ne trāſeas ſ̓-
uum tuū. Glo. dicit. q̄uis eſſent tres tū ſic apparebāt
q̄ſi vnus eſſet ꝑncipalis. quem ſi induceret alij ſeq̄rent̄.
Jō addit loq̄ndo ad oēs tres. Sꝫ afferā paurillū aq̄. vt
lauent̄ pedes vr̄i. q̄ dixerūt. fac vt locut⁹ es. Feſtinauitqꝫ
Abraham in tabernaculum ad Zaram. ⁊ dixit ei. Ac-
celera tria ſata ſimile ꝯmiſce ⁊ fac ſubcinericios panes.
Spūaliter tres viri ſunt tres ꝑſone in diuinis. ⁊ dicūt

a v̓tute. qꝛ omnis v̓tus a deo deſcendit Jac. j. Omne
datum optimum ⁊ omne donum ꝑfectum deſurſum
eſt deſcendens. Qꝛ aūt Abrahaꝫ rogauit vnum vt ad
eum declinaret patet ꝑ hoc. qꝛ ſancti prēs petebant ad
uentum xp̄i q̄ eſt media ꝑſona in trinitate. qꝛ ſciebāt ꝙ
alie ꝑſone eum ſequerent̄. ⁊ incarnatōem ei⁹ efficerent.
Recte ſicut ponūt doctoꝛes exemplū de tribꝰ puellis q̄
vnam tunicam induūt. ⁊ tercia eaꝝ ipſam ꝑ ſe induat.
Exemplum illud eſt aliq̄ mō quō tota trinitas incarna
tōꝫ tercie ꝑſone in diuinis fecit. Quia ꝯſiderādo ꝯiun-
ctōꝫ diue ⁊ humane nature effectiue. ſic pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſ-
ſanct⁹ fecit eaꝫ. Si aūt terminatiue ꝯſiderat̄ tūc ſolum
ad filium eſt incarnatio terminata. Jn hoc aūt ꝙ dixit
Abraham ad Zaram. Accelera tria ſata ⁊c̄. ſignificat̄
deſiderium ſanctoꝝ patꝝ q̄ten⁹ beata v̓go Maria ad
ꝯcipiendum xp̄m daret ꝯſenſum. Jpſa tūc ſata farine
ꝯmiſcuit. qñ veꝝ deum carnem veram ⁊ aīam hūtem
de ſuo vtero ꝯcepit decurſis decē mēſibꝰ ſine omni du-
bio. vt ꝓbat mgr̄ li. iij. di. ij. c. ij. Aſſumpſit dei fili⁹ car-
nem ⁊ animam. Ecce reliq̄ duo carnē mediante anima
vnitum eſt carni ꝑ mediū intellectum. i. aīam vbi dei. ⁊
ſbdit. Tante enī ſubtilitatis eſt diuina eēntia vt coꝛpe
de limo terre foꝛmato vniri nō ꝯgruit niſi mediāte rō-
nali eſſentia. i. anima ⁊ infra. Non inq̄t ſunt audiendi
q̄ non veꝝ hominē filium dei ſuſcepiſſe dicūt. neqꝫ na-
tum de femina. i. v̓gine. ſꝫ falſam carnē ⁊ imaginem coꝛ
poꝛis ſiſlatam oñdiſſe videntibꝰ. Scd̄o xp̄c exiuit de vte-
ro v̓ginis ꝑ natiuitatem. De q̊ exitu canit̄. Et exiuit ꝑ
auream poꝛtam lux ⁊ dec⁹ vniuerſe fabꝛice mūdi. Jſte
exit⁹ eſt ineffabilis ex eo. qꝛ q̄ hoīem creauit hominem
aſſumpſit. anguſtias p̄ſepis ſbijt. i. paupe tugurio de-
guit. ⁊ pannis inuolui voluit Lu. ij. Exiens igit̄ de vte
ro v̓ginis venit in agꝝ mūdi ſemināſ tria ſemina. Pri
mū fuit ſemen doctrine. mūdus enī erat erroꝛibꝰ mult̄
circūdat⁹. dei inimic⁹ ⁊ dyaboli ſuus. Jō xp̄c de padi-
ſo attulit ſemē doctrine vt erroꝛes dyaboli diſſolueret.
Jux̄ illud. j. Joh. iij. Jn hoc apparuit fili⁹ vt diſſoluat
opa dyaboli. Sꝫ duꝫ ſeminaret aliq̄ ꝑs ſemīs cecidit ſe-
cus viam. ꝑ quam intellige ſtatum reproboꝝ ⁊ ſtultoꝝ
q̄ doctrinam xp̄i deſpexerūt. Jux̄ illud Prouer. j. Sa-
pientiam ⁊ doctrinam ſtulti deſpiciūt. Et Sap. iij. Sa
piaꝫ ⁊ diſciplinaꝫ abijcit infelix. Jō illud ſemē doctrine
xp̄i fuit ab eis ꝯculcatum. Alia ꝑs ſemīs doctrina xp̄i
cecidit ſup̄ petram. ꝑ quam intellige ſuꝑbiā phariſeoꝝ
in q̄bꝰ doctrina xp̄i nō germinauit. qꝛ amoꝛe ⁊ dilectōe
caruit. Alia ꝑs cecidit int̄ ſpinas. ꝑ q̄s intellige mentes
auaroꝝ. q̄ꝝ multi erāt tp̄e xp̄i. Sicut ꝓphauit Jere. vj.
A minoꝛi vſqꝫ ad maioꝛē omnes auaricie ſtudent. Jō il
le arte ſpine auaricie in eis doctrinam xp̄i ſuffocauerūt.
Sꝫ alia ꝑs illi⁹ ſeminis cecidit in terram bonam ꝑ quā
intellige coꝛda aplōꝝ q̄ gratant̄ xp̄i doctrinā acceperūt.
vt q̄libet ipoꝝ diceret ad xp̄m cū ps̄. Doctrina tua ipā
me docebit. Jō fecit in eis fructū centuplum. Scd̄m ſe-
men xp̄i qd̄ ſeminauit fuit gr̄e. vt homines ſibi in mōo
iuſtificaret. Jux̄ illud ad Titū. iij. Juſtificati gr̄a ipſius
heredes ſum⁹ ſc̄m ſpem vite eterne. Et ſcias ꝙ abſqꝫ ſe-
mine gr̄e dei op⁹ aliqd̄ factū qd̄ eſt de genere bonoꝝ vi͛
eſſe lumē. Attū nō eſſe vere lumē. Jux̄ illud Math. vj.
Si lumen qd̄ eſt in te tenebꝛe ſt. ipſe tenebꝛe q̄nte erūt.
Tale op⁹ qd̄ fit ſine gr̄a ſimile ē ligno putrido qd̄ his q̄
in tenebꝛis ſunt lucidū videt̄. Tale opus videt̄ eſſe au-
rum cū ſit auricalcū. de q̄ dicit Bern̄. Meli⁹ eſt pallēs
auꝝ q̄ꝫ fulgens auricalcū. Terciū ſemen fuit miſcdie vt
mūdū de ſ̓uitute demonis liberaret. iux̄ illud ad Titū
iij. Scd̄m ſuam miſcdiaꝫ ſaluos nos fecit. Jō dixit Da
uid in ps̄. cl. Quia apud dn̄m miſcdia ⁊ copioſa apud
eum redemptio. Alia igit̄ ꝑs illi⁹ ſemīs cecidit ſec⁹ viaꝫ
ꝑ quam intellige luxurioſos q̄ ambulāt ſec⁹ viaꝫ. qꝛ nō
manēt in via q̄ eſt xp̄c Joh. xiiij. ſectādo ei⁹ caſtitatem.
ſꝫ eūdo poſt ſuam voluptatem. Jō ſemē miſcdie in eis

ↄculcat̃ ꝛ putreſcit Jobel'.ij. Cõputruerũt iumenta in
ſtercore ſuo. Quod exponit Greg. Jumenta in ſtercore
ſuo putreſcere eſt homies in fetore luxurie vitam finire
Alia ps ſemis cecidit ſup̃ petram. ꝑ quam intellige de-
ſpatos. q̃ ad inſtar lapidis ſunt duri. iõ ſemẽ miſcdie in
eis nõ fructificauit. in eo ꝙ deſpati diffidẽt de miſcdia
Z dei. Dicit mgr̃ li.ij. ſen. di.xliij.c.j. Deſperatio eſt q̃ q̃s
penitus diffidit de dei bonitate. exiſtimans ſuam mali
ciam diuine bonitatis magnitudinẽ excellere. ſicꝫ Cayn
q̃ dixit Geñ.iiij. Maior eſt iniq̃tas mea q̃ꝫ vt veniam
merear. Similit̃ ille de q̃ ſcribit Ceſari' in dyal'. Quidã
ↄuerſus cuiuſdam religionis a iuuentute vſqꝫ ad ſene-
ctutem laudabilit̃ ↄuerſat' eſt int̃ fratres vt nullus eo
videret̃ religioſior ꝛ omnibꝫ feruẽtior. Neſcio q̃ dei iu-
dicio ita triſtis ꝛ puſillaninus eſt effectus ꝙ tantum de
pctis ſuis timeret ꝙ de venia deſparet. nullis ſcriptura
rum auctibꝫ poterat erigi. Nullis exemplis poterat ad
ſpem venie reduci. modicum tñ credit̃ peccaſſe. Cui dũ
frẽs dicerent. Quid timetis. q̃d habetis ꝙ deſperatis:
Rñdit. Non poſſum ſicut ↄſueui orõnes meas dicere
ꝛ iõ timeo gehennã. Poſit' aũt in infirmario q̃dã ma
ne ad mgr̃m ſuum venit di. Non poſſum diuti' ↄ de-
um pugnare. Jllo vo vba illius nõ attendente ad piſci
nã monaſterij iuit ꝛ in ea ſe p̃cipitans ſuffocat' eſt. Ec-
ce ꝙ diuina miſcdia in illo nõ fructificauit. q: q̃ſi ſup la
pidem dur̃ cecidit. Nos aũt nõ ſic frẽs chariſſimi eſſe
debem' tãduri. vt miſcdia dei in nobis nõ poſſit fructi
ficare. nec aliq̃s dꝫ de miſcdia diffidere heſitare. Quia
dicꝫ Aug. li. de ſpũ ꝛ aĩa.c.iij. Nemo diffidat de miſcdia
dei. q̃ꝛ maior eſt dei miſcdia q̃ꝫ nr̃a iniuſticia. ꝛ q̃cunqꝫ
toto corde ad deum clamauerit exaudiet illum. q: miſe
ricors eſt. Jtem alia ps ſeminis. ſ. miſcdie dei cecidit int̃
ſpinas. ꝑ q̃s intellige diuites iniquos in quibꝫ non fru
ctificet dei miſcdia niſi reſtituant male ablata. Quia di
cit regula iur̃ li.vj. Pctm̃ nõ dimittit̃ niſi ablatum re-
ſtituat̃. Et Aug. xiiij.q.vj.c.j. vbi ſnĩa eſt. Rem meam
ſurripuiſti vel violent̃ abſtuliſti. vel aliq̃d a me extorſi-
ſti ꝑ vſurariam prauitatem nõ remitti tibi pctm̃. ꝛ cõ-
ſeq̃nter nec pena peccati niſi reſtituas rem ablatã. Sꝫ
hoc intellige ſi reſtituu põt. de pe. di.j. Jdeo ſi põt ꝛ non
reſtituit. de' pctm̃ non dimittit. Sicqꝫ miſcdia eius in
cordis agro pficere nõ põt. ſꝫ ꝑ iniq̃s diuitias q̃s tenet
in ipſo ſuffocat̃. Tercio xp̃c exiuit de mundo. ꝛ venit in
celum ꝑ ſuam aſcenſionem ibiqꝫ in agro celeſti ſemina-
uit roſas aplõꝝ ꝛ martyꝝ. violas ↄfeſſoꝝ. ꝛ lilia vgĩnũ
Jõ dicit deuot' Amandus li.j.c.xj. Jbi ſancti apli cũ
ſummo amore ꝛ honore in iudiciaria reſidẽt ptãte. Jbi
martyres rutilãt roſeo colore. Confeſſores radiãt igneo
fulgore. Virgines micant niueo candore. Hic ↄclude
ſmonẽ ſi videris expedire. Scdo hoc euãgelium expo-
nit̃ allegorice. Vt ꝑ ſemen vbum dei. ꝑ ſeminatorem
A aũt p̃dicator deſignet̃. Primo enĩ ꝑ ſemẽ vbum dei in-
telligit̃. ꝓpt̃ ſex cãs ſicut ponit Anſ. li.iij. ſilitu.c.lxxviij.
Primo. ꝓpt̃ vtutem attractiuam. q: ſicꝫ ſemen attrahit
ad ſe humorem terre eo ꝙ ſine humore ſemẽ nõ poſſet
in fructum creſcere. Dicit enĩ li.ij. Pe. de creſcẽ. Si ter-
ra ſicca eſt ꝛ amara nunq̃ꝫ accipit medicinam. Quicq̃d
enĩ iungi põt tali terre totum in aduſtionem ꝛ ſalſedi-
nem ↄuertit̃. ꝓpt̃ qd etiam terra ad Jouem in fabulis
clamans ſe legit̃ ↄqueſtam de incendio ſolis vn̄. etiam
de gelicidio ſaturni. ſciẽſqꝫ ꝙ malicia q̃ eſt ex frigore põt
tempari. vt vicꝫ terra frigiditate ſterilis argilla illi q̃ eſt
calida miſceat̃. Non aũt aduſtio q̃ eſt ex ſiccitate ſalſu-
ginis. Ex q̃ claret ꝙ ſemen neceſſario attrahit ad ſe hu
morem ne exiccet̃. Jta etiam ſemen. ſ. vbum dei attra-
hit ad ſe humorem. i. affectõꝫ. q: humidos efficit in gr̃a
dei. Et ſic vbum dei attraxit ad ſe Dauid regẽ qñ dixit
pſ.cxviij. Q̃ dulcia faucibꝫ meis eloquia tua dñe. Et
ſimilr̃ Petꝝ aplm̃ Joh.vj. qñ dixit. Dñe ad quẽ ibim'
vba vite habes. Sic etiam attraxit vbum dei quẽdam
ruſticum qui nunq̃ꝫ bonum fecerat. cum enĩ b. Berñ.
p̃dicaret in quodam cimiterio erant duo ribaldi valde
ꝓpe q̃ multa mala ppetrarãt quoꝝ vn' vidit homines
eũtes ad ſmonem. voluit ꝛ ipſe ire vt audiret dixit ali'
Quo dyabolus te ducit mõ. tu nunq̃ꝫ feciſti bonũ. iam
vis audire ſmonẽ. ꝛ incepit ei exprobrare. Jlle tñ non
aduertens iuit. Cũqꝫ ↄ illos q̃ malam vitam ducebant
be. Berñ. cepit p̃dicare. cepit ille hr̃e ↄtritõꝫ. ꝛ pre dolo
re ꝑ pctis cepit flere. Ecce ꝙ habuit humorẽ gr̃e ꝛ la-
crimaꝝ. Vidit igit̃ be. Berñ. circa collum ei' cathenã
magnam pluſq̃ꝫ centum corruncas hñtem. ſꝫ ad quãli-
bet lacrimam cadebat vna de cathena. Jlle autẽ cepit
feruenti' p̃dicare ꝛ vicia deteſtari. ꝛ pctor cepit fortius
flere. ita ꝙ tandem cathena fuit vndiqꝫ diſſoluta. Pt'
ſmonem vocauit eum be. Berñ. ↄfortans eum ꝛ am-
monitione eius ↄfeſſus eſt omnia peccata ſua. ꝛ poſtea
ſancte vixit. Scdo vbum dei ↄpat̃ ſemini ꝓpt̃ vtutem
mũdificatiuam. ꝓpt̃ ſemen enĩ terra mundificat̃. ꝛ ipm̃
etiam terra mũdificat trahendo ad ſe humorem q̃ al's
in malas herbas verteret̃. Sic etiã vbum dei mũdat
ꝛ purgat aĩã iux̃ illud vbum Joh.xv. Jam vos mũdi
eſtis ꝓpt̃ ſmonẽ quem locut' ſum vobis. Quod aũt v-
bum dei mũdat animam hꝫ exemplũ in vitaſpa. li.iij.
c.cvj. Quidam frat̃ dixit ſeni. Quicq̃d audio de ſcptu-
ris nihil retineo. ſꝫ tot' ſum in imũdicia. Erant enĩ ibi
duo vaſa vacua. ꝛ dixit ſenex. Vade ꝛ affer de vaſis il-
lis vnum. ꝛ imitte in illud aquam. ꝛ pone vas in locũ
ſuum ꝛ fecit ſic. ꝛ dixit. Fac iterꝝ ſic. Et cũ feciſſet hoc ſe-
pius. dixit ſenex. Affer mõ vtraqꝫ vaſa. ꝛ vide qd coꝝ
mũdius ſit. Rñdit. illud in q̃ aquã imiſi. Cui ſenex. ſic
etiam eſt de his. Homo q̃ audit vel int̃rogat. q̃uis ei
nihil remaneat coꝝ q̃ audit. tñ plus mũdabit̃. Tercio
ꝓpt̃ vtutem aſſilatiuã. q: nõ ex quolibet ſemine gene-
rat̃ q̃dlibet. ſꝫ ex ſimili ſimile. vt dꝛ in li. Phiſi. q: ex triti
co triticũ. ex ordeo ordeũ. ꝛ ex ſiligine ſiligo generat̃ ꝛc̃.
Sic ad pñs. q: vbum q̃dammodo eſt ſemẽ dei. ſicꝫ do-
min' ꝑ ſe dicit hanc pabolam di. Semen eſt vbum dei
ideo faciet homines ſimiles deo. Juxta illud pſ.lxxxj.
Ego dixi dij eſtis. ꝛ filij excelſi omnes. Et Boe. li.iij. p
ſa.x. Vti iuſticie adeptione iuſti. ſapientie ſapiẽtes fiũt
Jta diuinitatem adept' deum ſimili rõne fieri neceſſe
eſt. Et ſbdit. Omnis igit̃ beat' eſt deus. Sed nõ idem
vnus. ꝑticipatione vo nihil ꝓhibet eſſe plurimos. ſ. de
os. idem domin' Joh.x. Jllos inquit deos ad quos ſ-
mo dei fact' eſt. Quarto ꝓpter vtutem amminiculati-
uam. Sicꝫ enĩ ſemen amminiculat̃ ad generatõꝫ frumẽ
toꝝ futuroꝝ ꝛ niſi ſemẽ in agrum iactaret̃ nullus fru-
ctus naſceret̃. Sic verbum dei amminiculat̃ ad ſpñã-
lem vtilitatem ꝛ neceſſitatem. Jdeo dicit beat' Petr'
j. cano.c.j. Renati non ex ſemine corruptibili. ſꝫ incor-
ruptibili ꝑ verbum dei viuum ꝛ permanentis in eter-
num. Eſt enim peccator mortalis mortuus in anima.
ꝛ hec eſt mors mala. Vt dicit̃ de pe. diſt.iiij.c. domin'.
Jmmo ipſa eſt peſſima pſ.xxxiij. Mors peccatoꝝ peſ-
ſima. Si ergo vult peccator renaſci. neceſſe ẽ vt ad hoc
amminiculet̃ verbum dei. Jdeo legit̃ in vitaſpa. li.ij.c.
cxlvij. Abbas Paulus habuit hanc gr̃am vt dum in-
gredientium hominum in eccleſiam facies conſpiceret
cogitationes coꝝ ſi bone vel male eſſent cognoſceret.
Cunqꝫ ergo veniſſet ad eccleſiam. vidit aliquos clara
facie ꝛ leto animo ingredi. ꝛ angelos eorum cum ipſis
gaudentes. Vnum tamen nigrã habentẽ faciem ad
modum ethiopis ꝛ demones hincinde miſſo freno in
naribus eius delonge ſequentem triſtem. Abbas igit̃
Paulus cepit amariſſime flere. ꝛ pectus ſuum tunde-
re. poſt paululum vo cum omnis congregatio illa de
eccleſia diſcederet. Jterum omnium vultus attende-
bat. ꝛ vidit illum clara facie egredi demones alonge
abominantes eum ſanctumqꝫ angelum eius hilarem
ꝛ gaudentem. Tunc ſanctus Paulus cũ magna exul-

tatione benedixit deum dicens. O q̄m magna eſt miſera
tio ſaluatoris ⁊ aſcendit in loco eminentiori di. Venite
frēs ⁊ audite opa dn̄i q̄ vult omnes hoīes ſaluos fieri.
⁊ expoſuit qđ viderat. ⁊ dixit huic vt ei exponeret cogi
tatiōes ⁊ actꝰ ſuos. Ille vo coram oībꝫ dixit. Ego ſum
pctōr ⁊ multo tp̄e fornicationi deditꝰ mēte ⁊ corpe. Et
egreſſus nūc eccliam intraui. Audiui vba q̄ locutꝰ eſt
dn̄s p Yſa. ꝓpham dicētem. Lauamini mūdi eſtote. au
ferte malū cogitationum viaꝝ ⁊c̄. Ex quibꝫ ꝯpunctꝰ ⁊
ingemiſcens intra me dixi. Dn̄e ihū xp̄e tu es q̄ veniſti
ſaluare pctōres. ecce ammodo ex toto corde ꝯfiteor. ⁊ vl
teriꝰ mala nō faciam. ſꝫ tibi ſuiaz in ꝯſcia mūda. Quibꝫ
auditis vniuerſi dixerūt. Miſerator ⁊ miſericors dn̄s
patiēs ⁊ multe miſcdie. ecce quō iſte pctōr denuo rena
tus p vbum dei. Jō dicit dn̄s ad Jeremiā. xxvj. Noli
ſbtrahere vbum ſi forte audiant ⁊ ꝯuertaꝰ vnuſqſqꝫ a
via ſua mala. Quinto ꝯpt̄ vtutem ꝓmotiuam. Semp
eniꝫ ſemen ꝓmouet ⁊ ꝓcedit ad vlteriora. Quia terra p̄
mo de ſemīe fructificat herbam. ſcđo ſpicam. tercio ple
num frumētum in ſpica. ſic etiam vbum dei ꝓducit p̄
mō herbam in incipiētibꝫ. ſcđo ſpicam in ꝓficiētibꝫ. ter
cio plenū frumētū in ꝑfectis ⁊ ꝑſeuerātibꝫ. Jō dī Ma
lach. iiij. Et orieꝰ vobis ſol iuſticie timētibꝫ nomē meū.
⁊ ſeqꝰ. Et egrediemi ⁊ ſaltetis ſic̄ vituli de armento ⁊c̄.
Semē itaqꝫ germinet ⁊ inde creſcit. Et hoc figuratum
eſt Jone. iij. de niniuitis de q̄bꝫ ꝓphauit Jonas. Et pꝰ
xl. dies niniue ſbuerteꝰ. ſ. ꝓpt̄ pctā eoꝝ. Credidit ppl's
vbis eis. Ecce ꝙ ſemē vbi dei germinauit p fidem. Et
ſequiꝰ ꝙ penituerūt. ⁊ ſe ſaccis a maiori vſqꝫ ad mino
rem induerūt. ⁊ ieiuniū indixerꝰ. Ecce fructum ꝑfecte
pnīe. Sexto ꝓpt̄ vtutē multiplicatiuaꝫ. q: ex vno gṙno
ſeminis multa generanꝰ. Juxꝰ illud. ij. Chor. ix. Multi
plicabit ſemen vr̄m. Sic etiam inꝰdum ex vno vbo dei
vel p̄dicatiōe multi fructꝰ generanꝰ. q: hꝫ Act. iij. Qui
audierūt vbum. ſ. ſancti Petri crediderꝰ. ſ. in xp̄m. ⁊ fa
ctꝰ eſt numerꝰ coꝝ. v. milia. iō dixit dn̄s Math. xiij. De
ſemine qđ cecidit in terram bonam. ⁊ dedit fructū. ali
ud centeſimū. aliud ſexageſimū. aliud triceſimū. Scđo
p ſeminatorē intellige p̄dicatorem. ⁊ h ſm Anſ. li. ſimi
litudi. c. lxij. dꝫ q̄tuor attēdere. Primo loci q̄litatem. q:
ſemē eſt ſm q̄litatem loci vel terre denſiꝰ vel rariꝰ ſemi
nādum. q: dic̄ auctor ꝓp. lib. xvij. ꝙ minꝰ ē ſeminādū
ī terra pīgui. Jn p̄ncipio eniꝫ nimis creſcit. ⁊ p multipli
catōꝫ nimiam in fine mutuo ſe ſemina deſtruūt ⁊ ꝯfun
dunt. Jō dicit Petrꝰ de creſcē. li. ij. Cauendū eſt ne vlꝰ
ſemina iacianꝰ in agro. ꝙ ſi fiāt macilēta nō ꝓficientia
erūt ⁊ infra. Omnia inq̄t legumina ſeri iubenꝰ in ſicca
terra. faba tn̄ in humida iubeꝰ terra ſpargi lꝫ agris tpa
tis. Sic etiaꝫ in p̄dicatōe ſm q̄litatem auditoꝝ forma
ri dꝫ ſmo doctoꝝ. iuxꝰ illud qđ poniꝰ in decreto. viij. q.
j. c. optꝫ. Et eſt canō Pet. Optꝫ inq̄t eum q̄ docet ⁊ in
ſtruit aīas rudes eē talem vt ꝓ ingenio diſcētiū ſemet
ip̄m poſſet aptare ⁊ vbi ordinē ꝓ audiētiuꝫ capacitate
dirigere. Ex q̄ hꝫ ꝙ ſm diſpoſitōꝫ auditoris eſt rariꝰ vꝰ
freq̄ntiꝰ breuiꝰ vel ꝓlixiꝰ p̄dicandū. Et nota ſic̄ ager eſt
duplex. ſ. pīguis ⁊ macer. Sic etiā hoīes ſunt duplices
. ſ. pingues. intellige diuites huiꝰmōi vel potētes. q̄ di
cūꝰ pingues rōne diuitiaꝝ. vt dic̄ Nico. de lyra ſup il
lo vbo Amos. iiij. Vacce pingues audite vbum dn̄i.
vt p vaccas pīgues intelligit potētum vxores. mō ſicut
in agro pingui minꝰ eſt ſeminādum. ſic etiā ſemen vbi
dei nō eſt in corde diuitū vel potētum nimiū iaciendū
ne forte hoc ſemē p ſolitudinē deſtruaꝰ. q: diuites ſunt
minꝰ apti ad recipiēdum vbum dei. Nec etiā in lōgis
p̄dicatōibꝫ delectanꝰ ne in acq̄rendis diuitijs retardeꝰ.
Sꝫ p agꝝ macꝝ intellige paupem ⁊ egenū q̄ dī macer
ꝓpt̄ diuitiaꝝ carentiam. ⁊ hi paupes ſp plus deſiderāt
ſemē vbi dī petētes dn̄m cū b. Aug. li. ſolil. vt apiat eis
ianuas ſcpturaꝝ. Ecce inq̄unt dn̄e paupes filij tui ſu
mꝰ. ⁊ puſillus grex tuꝰ aperi nobis ianuas tuas. ⁊ edēt

paupes de pane ſpūali vbi. ⁊ ſaturabunꝰ ⁊ laudabunt
dn̄m q̄ reqrunt eum. Sꝫ ecōtra de diuitibꝫ q̄ nō audi
unt vbum dei p̄t intelligi illud pſ. xxxiij. Diuites egue
rūt ⁊ eſurierūt. Scđo ꝯſiderare dꝫ tp̄is ꝯgruitatem. q:
alicui eſt tardiꝰ. alicui celeriꝰ ſeminādum. Naꝫ in locis
humidis ſeminādū eſt celeriꝰ. ne ſemē ymbre putreſcat
⁊ in locis aridis tardiꝰ vt aquam p̄ueniat. ne diu iacēs
penitꝰ euaneſcat. p loca humida intelligunꝰ corda flui
da. ⁊ ad peccādum pata. q̄bꝫ dꝫ ſeminator vbi dei citiꝰ
vba exhortatōis imponere anteq̄ȝ in putredinē criminis
ꝓlabanꝰ. Jō dicit Sap. Ante languorē adhibe medici
nam Ecci. xviij. Sꝫ p loca ſicca ⁊ arida intelligūꝰ inde
uoti in q̄bꝫ tardiꝰ ſemen exhortatōis nō incōſulto dif
ferꝰ. vt ex ipiꝰ dilatōe poſtea ab eis auidiꝰ ſuſcipiaꝰ. vel
q: minꝰ fructuoſe porrigiꝰ hmōi vbum ſancte p̄dicatō
nis dum eſt in accidia mētis ⁊ ariditate. ⁊ fructuoſe ex
pectaꝰ vt ei porrigaꝰ poſtq̄ȝ ꝑfuſus eſt aq̄ ꝯpunctiōis.
Jō legiꝰ Math. x. ꝙ dn̄s dixit aplīs. Jn viam gentiū
ne abieritis. ⁊ in ciuitates ſamaritanoꝝ ne intueritis. ſ.
ad p̄dicandum. q: tūc gētes erant indeuote ⁊ indiſpoſi
te ad vbi dei ſuſceptōꝫ. Jō dicit Greg. in omē. Subtili
ꝗ occultoqꝫ iudicio a quorūdam auribꝫ p̄dicatō ſancta
ſbtrahiꝰ q̄ ſuſcitari p grām nō merenꝰ. Et Math. vij.
dic̄. Nolite ſctūm dare canibꝫ. ⁊ nolite ꝓijcere margari
tas ante porcos ne ꝯculcent eas pedibꝫ ſuis. qđ expoīt
Hiero. in li. Judi. ⁊ hꝫ. xj. q. iij. c. Nolite receđ. Mar
garita inq̄t ante porcos mittiꝰ qn̄ indignꝰ vbum dei
p̄poniꝰ. Jdeo dꝫ q̄libet p̄dicator attendere tp̄is ꝯgrui
tatem. ſ. cum viderit homines magis ad ſuſcipiēdum
aptiores. Tercio ꝯſiderare dꝫ ſeminis q̄ntitatem. q: vt
dixi ex vbis autoris ꝓprietatum minꝰ dꝫ ꝓijci de ſemīe
in terra pingui ⁊ humida q̄ȝ in macra. eo ꝙ in pīgui ni
mis ſe multiplicat. ſꝫ in macra perit. Hic p terram pin
guem intellige animam deuotam. in q̄ exhortatōis ſe
men auidiꝰ ſumiꝰ. Sꝫ terra macra eſt pctōris cor carēs
pinguedine gr̄e. in quo q: ſemen vbi dei plerumqꝫ ꝑdiꝰ
frequentiꝰ oportet vt ſemineꝰ. Jō dicit dn̄s p̄dicatori
bus Eccī̄s. xj. Mane ſemina ſemē tuum. ⁊ veſpe nō ceſ
ſet manꝰ tua. Oꝫ etiam pctōribꝫ freq̄ntiꝰ eſt p̄dicādum
hꝫ Yſa. lv. Clama ne ceſſes q̄ſi tuba exalta vocem tuā.
⁊ annūcia ppl'o meo ſcelera coꝝ. Quarto attendere dꝫ
ſeminis vtilitatem. Sunt eniꝫ q̄dam ſemina vtilia. ⁊ q̄
dam inutilia ⁊ ſterilia ad fructum ꝓducēdum. ⁊ iō egy
ptioꝝ agricole ſemina ſic ꝓbant. Arenam breuem lo
co ſbacto in mēſe iunij excolunt. ⁊ in ea diuiſis ſpacijs
omnia frumēta vel leguminū ſemina ſpargūt. deinde
in orto canicule q̄ apud romanos. xiiij. kal. auguſti te
neꝰ explorant. q̄dam ſemina ſidus exurit. q̄dam illeſa
cuſtodit. his abſtinent. illa ꝓcurāt. q: iudicium noxe vꝰ
beneficij p annum futuꝝ vnicuiqꝫ ſydus aridum p̄nti
exitio vel ſalute p̄miſit. vt dic̄ Palladiꝰ in li. de agricul.
Ad ꝓpoſitum qđ p ſemina inutilia q̄ ad ortum canicu
le efficiunꝰ arida intelligiꝰ: Rn̄de ꝙ verba p̄dicatoꝝ
curioſoꝝ indeuota que arent in cordibꝫ audiētium. eo
ꝙ ex vana gloria ꝓferunꝰ. Jdeo dicit be. Hiero. vt hꝫ
in ep'la Euſebij ſui diſcipuli. Subtilium verboꝝ do
ctor. ⁊ non operum factor eſt quedam auris inflatio et
veritatis fumus cito tranſiens ſine fructu. Sꝫ illa v
borum ſemina ſunt vtilia que humore deuotionis ſūt
plena. ⁊ que canicula. id eſt mordacitas vel inanis glo
ria non deſiccat. De illo ſemine diciꝰ Math. xiij. Se
minauit bonum ſemen in agro ſuo. Quinto adde hoc
ꝙ predicator debet attēdere premiorum varietatem.
Omnis enim predicator qui ſemina bone operationis
premittit fructus predicationis colligit. Vt dicit Gre
gorius. Jdeo legitur. Quidam ſacerdos bonus predi
cator dum morti appropinquaret quidam eius ami
cus in domino adiurauit ſe vt poſt mortē ſuam tercio
die eum de ſtatu ſuo certificaret. Mortuus igitur ap
paruit ei vt petiuit tercio die in cappa ſcarletica tota

aureis monilibꝫ decorata. inter que vnum incompara-
bilit̄ ab alijs diſtans hēbat in pectore. Que cū de ſtatu
ſuo reqſiſſet. ⁊ ille ſe bene hr̄e r̄ndiſſet q̄ſiuit cur ī tali ve
ſte incedēt. ⁊ ille. Hāc inq̄t veſtē hēo ꝓpt̄ zelū ⁊ amorē
quē habui ad ꝓximos. Monilia aūt tot accepi q̄t pctō
res ꝯuerti. monile aūt qđ vides in pectore iō accepi q2
vnū pctōrē accepi de q̄ nulla ſpes erat ſalutꝭ ⁊ ille. Quis
eſt inq̄t ſtatꝰ parochialiū plebanoꝝ. R̄ndit. pauci ſal-
uant̄. q2 viā latā q̄ ducit ad infernū ſuis ſbditis ſic re-
plent vt eos vix capiat celū. nā ipſi tanta vigēt cupidi-
tate vt nihil curēt de aīabꝫ. ⁊ inq̄t. Periculoſiꝰ hoc vnū
eſt. q2 illud qđ dn̄t in vſus pauperū ꝯuertē cū pſonis vi-
libꝫ ꝯſumūt ⁊ expēdūt. ⁊ ſic diſparuit. Ecce audiuit vīa
charitas ꝙ p ſemē v̄bū dei. p ſemiatorē q̄libꝫ p̄dicator
ſbaudit̄. Iſte inquā p̄dicator ſi vult ſemiare ſemē v̄bi
C. dei dꝫ exire p̄mo a mala ꝯuerſatiōe. dꝫ eīm p̄dicator hr̄e
bonā ꝯuerſatōē circa pplm cui p̄dicat. Iux̄ illud. j. Pe.
ij. Conuerſatōē inq̄t viā int̄ gentes bonā hn̄tes. Si
eīm mala fuerit ꝯuerſatio eoꝝ leq̄t̄ ⁊ ꝯtemptio. q2 dicit
Criſ. xl. di. c. multi. Si bn̄ docueris ⁊ male vixeris. tui
ſoliꝰ damnator erꝭ. nā bn̄ viuēdo ⁊ bene docēdo pplm
inſtruis quō viuere dēat. bene aūt docēdo ⁊ male viuē
do deū inſtruis q̄lit̄ te dēat ꝯdēnare. Scđo dꝫ exire p̄di
cator ab alta ꝯtemplatōe. q2 dicit Bern̄. ſup Can̄. No
li nimis inſiſtere oculis ꝯtemplatiōis. meliora eīm ſunt
vbera p̄dicatoꝝ. Iō legit̄. iij. Reg. xix. ꝙ Helyas veni
ens in dei mōtē oreb. māſit ibi in ſpelūca. iō dictū eſt ei
Quid agis hꝛ Helya. q. d. Nō eſt adhuc tp̄s pfecte q̄e-
tis ⁊ ꝯtemplatōis. ſ; laboris ⁊ p̄dicatōis ꝓ ſalute ꝓximoꝝ
⁊ ī hoc arguit illos q̄ ꝓ ſua q̄ete magis volūt ꝯtempla-
ri dimiſſa neceſſitate ꝓximoꝝ. de q̄bꝫ dicit Greg. Qui
ſolitudīs loca querūt hoc ſcire dn̄t ꝙ tot aīaꝝ ſunt rei
q̄t in publico ꝓdeūtes ꝓdeſſe poterāt. Eſt tn̄ notādū.
ꝙ p̄dicatores dn̄t eſſe ſilēs caſtori. De q̄ dicit Yſi. li. xij.
Qꝛ cum q̄drupedibꝫ viuit in terra. ⁊ cū natātibꝫ ſtat ī
aq̄s. Eſt eīm in magnitudīe ad modū pui canis. pedes
poſteriores q̄ſi caninos hn̄s q̄bꝫ in terra ambulat. Pe
dibꝫ aūt anteriorībꝫ natat in aq̄s. Sic p̄dicatores nō ſo
lum dn̄t p terram diſcurrere p actiuā vitam p̄dicando
ad inſtar q̄drupedum illoꝝ q̄ ſunt pfecti in q̄tuor v̄tu
tibꝫ cardinalibꝫ. ſ; etiam v̄ſari dn̄t in aq̄s ſcripturaꝝ cū
natantibꝫ. i. cū ꝯtemplatiuis. ⁊ dꝫ eſſe ſic̄ canis p latra-
tum p̄dicatōis ſ; ꝓꝰ in humilitate mētis. poſteriores
aūt pedes ſunt occupatōes corꝑales ꝑtinētes ad pieta
tem. ⁊ iō ſunt vt aīalia terreſtria. ſ; anteriores pedes ſūt
meditatōes ſp̄uales. ⁊ ſunt ſic̄ volatilia q̄bꝫ natat ī aq̄
ſapīe ⁊ ꝯtemplatōis. Et ſic ptꝫ ꝙ nō dn̄t ſp inſiſtere p̄-
dicationi ſ; etiā int̄dum ꝯtemplationi. Tercio dꝫ exi-
re ab iniq̄ cupiditate. Qui eīm vult p̄dicare dꝫ abrenū-
ciare ꝓprijs ꝓpt̄ certas cāſ. Prima ne ipſi q̄ ꝯtemptum
tpaliū p̄dicant hoc facē videant̄ vt ea ſoli hēant. q2 dic̄
Catho. Que culpare ſoles ea ne tu feceris ipē. Turpe ē
doctori cū culpa r̄darguit ipm. Scđa cā. q2 q̄ hn̄t offiīm
p̄dicatōis oculi ſunt ecclē. oculis aūt longe ꝯpedit eē a
terra. q2 modicū terre oculis iniecta multū impedit vi
ſum. ſic amor terrenoꝝ multū impedit viſum ſp̄ualem.
Iux̄ illud Eccī. xx. Exenia ⁊ dona multū excecant ocu
los iudicū. Tercio q2 ſm dei ordinatōē offiīm p̄dicatōis
debita eſt miſtratio neccioꝝ a ſbditis ipis plebanis. vt
ꝓbat Pau. j. Chor. ix. Quis militat ſuis ſtipendijs. q.
d. nullus. Quia milites accipiūt ſtipendia a pplō terre
quē defendūt. ita p̄dicatores a pplō q̄bꝫ p̄dicāt. iō ſub
dit. Qui paſcit gregem ⁊ de lacte gregis nō manducat.
q. d. nullus. ⁊. j. Si nos vobis ſp̄ualia ſemiāmꝰ magnū
eſt ſi nos carnalia vr̄a metamꝰ. q. d. nō eſt magnū. imo
paruū reſpectu boni qđ vobis miſtramꝰ. ⁊. j. Dn̄s or-
dinauit his q̄ euangeliū annūciant de euāgelio viuere
Si aūt dicit. vbi hoc ordinauit dn̄s. Dico ꝙ Math. x.
cū dixit. Dignꝰ eſt opariꝰ cibo ſuo. Sup q̄ dic̄ Hiero.
Conſiderādū eſt ꝙ vno nr̄o opi duplex merces debet̄.

Vna in via. alia in patria. vna q̄ nos in labore ſuſten-
tat. alia q̄ nos in reſurrectōe remunerat. Iō dic̄ Beda D.
de p̄dicatoꝝ p̄mio. Hic inq̄t merces inchoat̄ ⁊ in futu
ro pficit̄. Ecce ab his tribꝫ dꝫ exire omnis p̄dicator qui
vult eſſe v̄bi dei ſeminator. Deinde ponit diaſ audito
rum. ⁊ ſunt q̄tuor. Eſt eīm cor hoīs velut ager in q̄ dꝫ
ſpargi v̄bi dei ſemen. Sꝫ p̄mo q̄dam occupant corda
ſua pctō luxurie. vt ſic fiant tanq̄ vie pu̇ie. vt de q̄libet
tali poſſet dici illud Yſa. xxj. Poſuiſti cor tuum vt ter-
ram ⁊ q̄ſi viam tranſeūtibꝫ. Si eīm in illud cor luxurio-
ſum ſemen v̄bi dei ꝓijcit̄ q̄ſi iux̄ viam ꝯculcat̄. q2 male
cogitatōes ſedule atterunt v̄bum dei ⁊ ꝯculcāt. Quis
eīm luxurioſus v̄bum p̄dicatoris audit tn̄ ſm hoc non
facit. Quia dic̄ Sap̄. Audiuit luxurioſus ⁊ diſplicebit
ei. ⁊ ꝓijciet illud poſt dorſum ſuum Eccī. xxj. de hoc vi
de ſup̄. exemplū dn̄ica. iij. in aduē. f. ij. de frederico im-
patore. H. H. De hoc etiam hꝫ figura Gen̄. xix. De vi
cioſis Zodomitis q̄s correxit Loth ſatis diſcrete. q̄ tn̄
peiores facti fuerūt. ⁊ in luxurijs ſuis pierunt. Itē eti-
am legit̄ Math. vj. de adultera Herodiana. cui v̄bū
dei qđ p̄dicauit Iohes baptiſta di. ad Herodem. Nō
licet tibi hr̄e vxorem fr̄is tui. multū diſplicebat. ꝓpt̄ qđ
ei inſidiabat̄ ⁊ ꝓcurabat vt occidēt̄. Ita legit̄ Dan̄. xiij.
de ſenibꝫ q̄ exarſerūt in Suſannā. declinauerūt oculos
ſuos vt nō viderēt celū. nec recordarent̄ iudicioꝝ ſuoꝝ
iuſtoꝝ. Iō dic̄ dn̄s ꝙ ſemē qđ cecidit iux̄ viā hi ſūt. q. d.
hi ſignificāt̄ p viā q̄ audiūt. ſ. v̄bum dei. deinde venit
dyabolus. ſ. in corda ipoꝝ. ⁊ tollit v̄bum dei de cordibꝫ
ipoꝝ. Glo. cū luxurioſ cogitatōibꝫ corda eoꝝ occupat.
ne credentes ſalui fiāt. ꝙ aūt dyabolus impedit ne ho
mines p v̄bum dei ſaluj fiant. Refert Iac. de vitriaco.
Quidam religioſus in ſmone q̄dam vidit quēdam de
monē. ⁊ adiurauit eū vt diceret ei q̄d ibi faceret ⁊ quō
vocaret̄. R̄ndit. ego ſum demō. ⁊ claudēs aures vocor
⁊ habeo mecum tres ſocios. vnꝰ vocat̄ claudēs cor. ſecū
dus claudēs os. tercīꝰ claudēs burſā. p̄mꝰ claudēs cor
ne ꝯuertat̄. ſecūdus os ne ꝯfiteat̄. tercīꝰ burſam ne p ſa
tiſfactōē pctīm dimittat̄. Iō de luxurioſis dic̄ Ozee. v.
Non dabūt cogitatōes ſuas vt ꝯuertant̄. q2 ſp̄us for-
nicatōis in medio eoꝝ. ⁊ dn̄m nō cognouerūt. Sꝫ inci- E.
dit hꝛ vna dubitatio cū dictum eſt ſup̄. ꝙ dyabolus ve
nit. ſ. in corda ipoꝝ. an demones intrēt corda hominū.
Ad hoc dī ꝙ nō p eſſentiam intrāt corda ſ; p ſuggeſtio
nis effectum attendūt. de hoc dic̄ Gēnadiꝰ. alij eū vo-
cāt Fulgētiū in diffinitōibꝫ eccliaſticoꝝ dogmatū li. ij.
Demones p energiam nō credimꝰ ſubalit̄ illabi anime
ſ; applicatōe ⁊ oppreſſiue vniri. Illabi aūt menti illi ſo
li poſſibile eſt q̄ creauit. ſ. mētem. q̄ natura ſubſiſtens
incorporeꝰ captabilis eſt ſue facture. vt dic̄ mgr̄ li. ij. di.
viij. Ecce hic videt̄ inſinuari ꝙ nō ſubſtantialit̄ illabāt̄
demones vel introeant in corda hoīm. Et allegat Be
dam q̄ d. ſup Act. v. vbi Petrus ait. Ananie. Cur ten-
tauit vel impleuit ſathanas cor ⁊ mentem tuam. Dicit
notant̄ ꝙ mentem hominis iux̄ ſubſtantiam nihil im-
plere poſſit niſi creatrix trinitas. q2 tm̄ ſm oꝑationem
⁊ voluntatis inſtinctum anima de his que ſunt creata
implet̄. Implet vō ſathanas cor alicuius non quidem
ingrediens in eum ⁊ in ſenſum. i. animam eius. neq; in-
troiens aditum cordis. ſiq̄dem ptās hoc ſoliꝰ dei eſt. ſ;
callida ⁊ fraudulenta deceptōe animā in affectum ma-
licie trahens p cogitatōes ⁊ incentiua vicioꝝ quibꝫ ple
nus eſt. Implet ḡ ſathanas cor Ananie non intrando
ſ; malicioſe ſuum virus inſerendo. Hec Beda. Scđo
q̄dem occupāt corda ſua pctō ſupbie vt fiāt duriora la
pide. ſm illud Iob. xlj. Cor eius indurabit̄ q̄ſi lapis. iō
v̄bum dei nō pōt in eis germinare eo ꝙ carent grē hu-
more. Ita legit̄ Exo. v. de Pharaone ſupbo q̄ ex duri-
cia mentis non recepit v̄bum dn̄i. Cum eīm Moyſes
diceret ei vt populum dimitteret vt ſibi in deſerto ſa-
crificaret ait. Quis eſt dominꝰ vt audiam vocem eius.

Neſcio dñm ⁊ non dimittam iſrl'. Sic legit de alio ſuꝑbo nobili ꝗ potens erat. ⁊ ꝗdam die cum eſſet in magno gaudio. ⁊ multos nobiles inuitaſſet dixit eis. Quis eſt ꝗ mihi reſiſtere poſſit? Rñdit ſibi ꝗdaƷ miles ſenex di. Ille ꝗ exaltat humiles ⁊ ſuꝑbos humiliat. ſ. deus ꝗ nos creauit ⁊ tibi omnia hec ꝗ poſſides dedit. Ille ait. Et ꝗ ego habeo ex iure hereditario poſſideo. ⁊ ea ꝑ me metipſum acq̃ſiui ⁊ augmẽtaui. Quod cum dixiſſet coram omnib⁹ ſubito expirauit. ⁊ dyabolica turba ipſius animam in infernum deportauit. Ecce ꝙ v̄bum illud in ipſo non fructificauit. q: ſup̄ petram cecidit. Tercio ꝗdam occupant corda ſua petõ auaricie. ⁊ iõ ſemen v̄bi dei non põt in ipſis germinare. Ratõ illi⁹ eſt. q: ſicut ſemen int̄ ſpinas ſeminatum ſuffocat̄. ſic v̄bi dei ſemiña ſuſcepta in corda auarorꝫ extinguunt̄. q: in corde auari ſunt omnia peccata capitalia. Primo eſt ibi ſuperbia Eccĩ. xxj. Dom⁹ que eſt nimis locuples ãnullabit̄ ſupbia. Secũdo ibi eſt ira Geñ. xiij. Facta eſt rixa int̄ paſtores Abraham ⁊ paſtores Loth. Erat eñi ſubſtantia eorum multa. ⁊ neq̄bat habitare ſimul. Tercio ibi ē inuidia Prouer. xj. Vir ꝗ feſtinat ditari inuidet alienis. ⁊ ignorat ꝙ egeſtas ſupueniat ei. Iõ dicit Greg. de viro iuſto. Per hoc ꝙ in terris nihil appetit alienis ꝓfectibus inuidere neſcit. Quarto ibi eſt accidia Iere. xlviij. Fertilis fuit Moab ab adoleſcentia ſua ⁊c̄. Quinto ibi eſt vicium gule Luc. xij. Anima mea multa habes bona repoſita in annos plĩmos ⁊c̄. Sexto ibi eſt luxuria Eccĩ. xlvij. Collegiſti q̃ſi auricalcum aurꝫ. ⁊ ɔpleſti q̃ſi plumbum argentuƷ ⁊ inclinaſti femora tua mulierib⁹. Ecce q̃nta mala ſunt in corde auari. ideo nõ põt ibi v̄bum ſapiẽ v̄bi dei ſubintrare. Sapi. j. In maliuolam animaƷ nõ introibit ſapĩa. nec habitabit in corde ſb̄dito peccatis. Iõ auari ſunt indiſpoſiti v̄bi dei ſuſcipiendum. Et ſi interdum recipiunt. tñ a ſollicitudinib⁹ ⁊ diuitijs euntes ſuffocant̄. ⁊ nõ ferunt fructum. Quarto occupant aliꝗ corda ſua cogitatõib⁹ bonis quorꝫ cogitatio ſm ſapientem apud altiſſimum in quorꝫ corda ſi cadit v̄bum dei facit fructum multum vt dicere poſſit cum Ps̃. lxxxiiij. Terra nr̃a dedit fructum ſuum. Et hoc tangit dñs cum ɔcludit. Quod aũt in terram bonam. q. d. Si v̄bum dei cadit in eos ꝗ terre bone ſunt ſimiles. hi ſunt ꝗ in corde bono ꝑ induſtriam naturalẽ ⁊ optimo ꝑ grãm audiẽtes v̄bum dei retinent. ſ. in memoria. q: al's parꝫ ꝓdeſt. ſicut eñi cib⁹ ꝗ ſtatim euomit̄. vel medicina que non retinet̄ nihil ad ſanitatem opat̄. ſic nec v̄bum dei. iõ neceſſe eſt vt retineat̄ ab auditorib⁹ ⁊ ſic fructum afferũt in patĩa. cũ expectãt ad inſtar agricole remuneratõꝫ ſempit̄nam. Tercio hoc euãg. exponit̄ tropoloice aut moralit̄. vt p̄mo generalr̄ itelligant̄ ꝑ ſemẽ opa bona ꝓpt̄ multa. Primo rõne ɔtinentie. q: ſemen aut germẽ multũ calorem aut humorẽ ɔtinet in ſe vt dic̄ Ni. li. xvij. q: in ipſo eſt humor nutrimẽtalis. ⁊ humor ſeminalis. ⁊ viget etiam in eo calor naturalis. Mora. opa bona ⁊ v̄tutes hñt humorẽ nutrimẽtalem ⁊ eſt deuotio fidei. q: ſic̄ iuſtus ex fide viuit. vt dic̄ apl's ad Heb. x. Sic plãta vel germẽ viuit ex humoris nutrimẽto. Item hñt humorẽ ſeminalẽ. ſ; q: humor ſeminalis eſt motiuus ſpei. quia ille qui ſeminat in ſpe fructus ſeminat. al's ſemẽ nõ ꝓijceret. Item hñt calorẽ naturalem. q: q̃ſi calor naturalis eſt charitas. Vbi g̊ ſunt iſta tria. ſ. vigor fidei. ſpes p̄mij. ⁊ feruor amoris. ſequit̄ germinatõ fecũda boni opis. Vel alit̄ humor nutrimẽtalis eſt lacrima penitẽtis quã habuit Dauid cũ dixit Ps̃. xlj. Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte. Humor aũt ſeminalis eſt grã. de q̃. j. Ioh. iij. Semen ipſi⁹. ſ. grẽ in eo manet. SƷ calor naturalis eſt charitas. ⁊ vbi ɔcurrũt iſta tria. ſ. ɔpunctio lacrimoſa. diña grã. ⁊ charitas fecũda. ibi fecũdaƷ ſequũt̄ pn̄ie germĩa ⁊ copioſa. Scd̃o rõne ɔtinẽtie. ſicut eñi in ſemine p̄mo ē radix. deinde rumpit germẽ. ex germine ſtipes. ex ſtipite flores. ex florib⁹ v̄o fructus. ⁊ ſic ſunt ibidem plura ɔtinẽtia. Sic in q̃libet bono ope eſt radix grẽ. germen charitatis. ꝑcipue ſtipes ⁊ flos. fructuſq; opis. Iõ dic̄ Grego. Ex grã radicis ꝓcedũt germina v̄tutum. q. d. ex germine charitatis ꝓcedit ſtipes. i. finis intentõnis. ex rectitudine intentionis ꝓcedit flos. i. puritas ⁊ ſuauitas opis. Ex ope p̄mo ꝓcedit mercedis plenitudo. ꝓpterea ɔſulit Sap̄. Eccĩ. xv. Opamini opus v̄m ante tp̄us ⁊ dabit vobis mercedẽ in tp̄e ſuo. Tercio rõne ꝑſeuerantie. q: calor celeſtis penetrãs ad radicem medulle ꝑtes vnctuoſiores ⁊ liꝗdiores facit. ⁊ p̄mo res ſupi⁹ ad ſe trahit eaſq; coagulat ⁊ ɔiũgit. ⁊ coagulatas ꝑ terre poros inducit. ⁊ in ſb̄as germinũ ɔuertẽ nõ deſiſtit. Similit̄ grã celeſtis penetrãs ad medullas cordis cogitatões ſiue affect⁹ liꝗdiores. i. magis ɔpunctas ad fluendum. ⁊ vnctuoſiores. i. mag' deuotas ad inflamãdum. ⁊ p̄mo res ad eq̃ndum trahit ſupi⁹ ad deum. ⁊ coagulat ⁊ cõiungit eas coagulo ⁊ vinculo charitat'. SƷ dum diſponit homo bonas cogitatões ſiue affect⁹ ſuos implere ꝓpt̄ amorem dei. ⁊ vtilitatem ꝓximi q̃ſi ꝑ ſenſus vel ꝑ membra corpis inducit. ⁊ in ſubſtantias germinũ conuertere nõ deſiſtit dum eas ope ꝑficere ꝑſeuerãter non deſinit. Nam ſicut nõ ceſſat humoris attractio ɔtinue in radice ⁊ ſicut nõ ceſſat augmẽtum in germine q̊uſq; ad debitum ꝑueniat ɔplemẽtum. Sic ſimilit̄ q: nõ ceſſat in corde attractio diue grẽ. etiam nõ ceſſat germinatio ſiue ɔtinuatio boni opis q̊uſq; ꝑueniat̄ ad ꝑfectam etatem ⁊ quietem beatitudinis et̄ne. Quarto rõne redundantie. q: ſicut ɔfortato calore in medulla incluſio radicis humorem attrahit neceſſarium ſibi. Quod aũt neceſſarium nõ exiſtit a ſe exteri⁹ expellit. ꝗ dum a calore incluſo ſurſum leuat̄ in materiam germinis trãſmutat̄. Sic ſimilit̄ ex calore charitatis incluſo in corde hominis ꝗ habuit humorem. i. nutrimentum ipſi⁹ corpis attrahit humor grẽ. Quod v̄o nec̃iuƷ nõ eſt ſupfluum ad nutritõƷ mittit paupib⁹. qd̃ ꝑtinet ad redũdantiaƷ charitatis. de ꝗ di' Lu. xj. Qd̃ ſupeſt date elymam ⁊ oĩa mũda ſunt vobis. Quinto rõne cuſtodie. q: ſemẽ emittit frondes mutuo ſe ɔnectentes. ⁊ hoc nã facit ꝓ cuſtodia aut ɔſuatõe fructuũ. NaƷ cũ rara ſit ei⁹ ſb̄a ab aere vento. frigore vel grandine ⁊c̄. facile ledet̄. niſi cauto gyro frõdium muniret̄. Sic etiaƷ op⁹ bonũ facilit̄ a vẽto vane glĩe. a frigore inuidie. a grãdine ſupbie. vel a noxio rore fraudis ⁊ deceptiõis dyabolice deſtrueret̄. niſi debitis circũſtantijs vndiq; muniret̄. Sexto rõne efficacie. lƷ eñi ſemẽ ſit modice q̃ntitatis. eſt tñ maxime v̄tutis. nam v̄tus radicis tranſit in ſb̄aƷ ſemis. ⁊ iõ herbe ꝙdiu ſunt in ſemine viget in eis humor trãſfuſus a radice. ⁊ maxime ɔueniũt medicine. Similit̄ opa bona ꝗ faciũt ſancti viri vident̄ eis modica. ꝓpt̄ humilitateƷ. tñ maxime v̄tutis ſunt apud alios ꝑ exemplũ. ⁊ apud deum ꝑ meritum. Nam v̄tus radicis que eſt charitas de q̃ Apl'us ad Ephe. iij. In charitate radicati ⁊ fundati. tranſit in ſubſtantiam ſeminis. i. ſoliditate ⁊ bonitate operis. Et ꝓpt̄ hec opa ꝙdiu manet in eis humor deuotionis ⁊ affectionis tranſfuſus a radice charitat' medicinalia fiunt. non tñ ipſi opanti quem purgant. ſ; etiam ipſi peccatori intuenti quem ad iuſticiam ꝓuocant. hucuſq; Anſ. li. iij. c. iiij. Ecce ꝓpter ſex iſta iam dicta congrue opera bona ſunt ꝑ ſemen deſignata. Sed ſeminator horum ſeminum quilibet eſt hominum qui debet exire a torpore accidie. ⁊ ſeminare ſemina operationis pie. Et eſt notandum ꝙ in ſeminando dƷ attendere quatuor ſeminis bonitates. Sicut eñi q̃libet agricola optimum ſemen qd̃ habet ſeminare ɔſueuit ſi fertilem meſſem h̄re voluerit. Quia ager nõ ꝓfert bonum fructum niſi in eo bonum ſemẽ fuerit ſeminatum. Sic etiam q̃libet homo dƷ ſeminare in agrꝫ cordis ſui ſemẽ bonorꝫ operum. Iuxta illud ad Galathas. vj. Bonũ facientes non deficiamus. tempore eñi ſuo metemus

non deficientes. ꝙ aũt ſeminare debemus oñdit ꝓpha
Ozeas. c. x. Seminate vobis in iuſticia. ⁊ metite moꝛe
miſc͛die. Ecõtra aũt agricola q̄ ſemĩat malũ ſemē. hēbit
malam meſſem. Sic etſi homo ſemĩat mala opa certe ⁊
ipſe metit ea. iō ꝯſulit Sap̄. Ecci. vij. Fili ne ſemĩes ma
la in ſulcis iniuſticie ⁊ nõ metes ea in ſeptuplũ. vbi dic̄
Glo. intli. Septē pene ĩ inferno ſunt q̄ q̄dem metet q̄
G h mala ſeminat. Et he patēt in his metris. Vermes ⁊
tenebꝛe. flagellũ. frigus ⁊ ignis. Demonis aſpectꝰ. ſcele
ris ꝯfuſio luctꝰ. De v̄mibꝫ ⁊ igne hēs Yſa. vl. Vermis
coꝝ nõ moꝛiet̄. ⁊ ignis coꝝ nõ extinguet̄. De tenebris
Job. x. Dimitte me dñe. glo. in pñti vita. vt plãgam do
loꝛē meum anteꝗ̃ reuertar ad terrã tenebꝛoſam ⁊ optã
moꝛt̄ caligine. tra miſerie ⁊ tenebraꝝ. De flagellis Pro
uer. xix. Deriſoꝛibꝫ pata ſunt iudicia. ⁊ mallei ꝑcutiētes
ſtultoꝝ coꝛpa. De hoc refert̄ in ãnulo. pte. ij. c. xxiij. Pa
riſiꝰ erãt duo ſocij turpit̄ viuētes. cum vnꝰ moꝛeret̄ ſoci
us eiꝰ poſt moꝛtē ipiꝰ q̄dam die ſolus ĩ campo ibat ſpa-
ciando. ⁊ clamoꝛē audiuit miſerabilē. acceſſit. ꝓpiꝰ vidit
caminũ ignis. ⁊ duos nigerrimos ethiopes malleis q̄n
dam quē nõ videbat ſꝫ hoꝛribilit̄ clamãtem indeſinent̄
cruciantē. h aũt q̄ folles calcabat ſic ꝑſonabat. Semp ⁊
ſp ve mihi vndiꝗ ve mihi. Cũ aũt quererē q̄s ibi crucia
ret̄: Rñdit malleatoꝛ. aĩa ſocij tui. ꝑrītꝰ ille q̄ſiuit. q̄n
to tpe illa pena durare deberet. Calcatoꝛ ait. ſp ⁊ ſp. tur
bat ille. Petit tñ vt ad modicam horã ꝑmittãt q̄ſcē. ſꝫ
nõ ꝓfecit. Tãdē q̄rit. q̄re ſp punire dēat. Rñdit calca-
toꝛ. Juſto dei iudicio puniet̄ ſp q̄ ſp peccare elegit. q̄ di
cto viſio diſparuit. ecce q̄̃ dura ſunt hec flagella. De fri
goꝛe hēs Job. xxiiij. Ab aq̄s niuiũ tranſeũt ad caloꝛem
nimiũ. Et Math. xxv. hĩ de fletu ⁊ frigoꝛe. vbi erit fle-
tus ⁊ ſtridoꝛ dentiũ. ſ. ꝓpt̄ nimiũ frigꝰ. De aſpectu de-
monũ hĩ Job. xx. Vadent ⁊ veniēt ſup eos hoꝛribiles.
Ecce hos fructꝰ colligit q̄ h mala opa ſerit. iō p̄ oībꝫ cõ
ſulēdum eſt. vt ad bonitatē ſemis videamꝰ. q꞉ dic̄ apl's
ad Gall. vj. Que ſemĩauerit homo hec ⁊ metet. ſ. merce
dem accipiēdo ſm opa. ⁊ ſbdit hoc declarãdo. Qui ſe-
minat in carne ſua. ſ. ſeq̄ndo impetum carnis. de carne
metet coꝛruptõez. ſ. culpe ⁊ gehēne. Qui aũt ſeminat in
ſpũ. ſ. ſeq̄ndo inſtinctũ eiꝰ. de ſpũ metet vitaꝫ etnaꝫ. q.
d. v̄tute ſpũs ipm mouētis ꝯſequit̄ vitam etnaꝫ. Scdo
q̄ vult ſemĩare opa bona dꝫ attēdē ſeminãt̄ liberalita-
tem. Dꝫ eñ homo reſpicē illũ q̄ libent̄ bona facit ⁊ hũc
dꝫ ſeq̄. q꞉ dic̄ Apl's. ij. Choꝛ. ix. Qui pce ſeminat pce ⁊
metet. q̄ aũt ſemĩat ĩ bñdictõibꝫ de bñdictõibꝫ ⁊ metet.
Idcirco ſi vis fructũ multũ colligere ĩ futuro. multa ſe
miare debes in hoc ſclo. q꞉ dic̄ Greg. Modica ſemis de
tractio nõ modicũ eſt meſſis detrimētũ. Tercio q̄ vult
ſemĩare dꝫ ꝯſiderare agri fecũditatem. Si eñ ſemĩat in
agro arido plãte creſcũt pue q̄ntitat̄ ꝓpt̄ humoꝛis pau
citatē. Si aũt in agro hũido maioꝛ̄ erũt q̄ntitat̄ ꝑ abũ
dantiã. hũoꝛis. Moꝛal'. Ager ſignificat aĩaꝫ penitētem
N ꝓpt̄ tria. Primo ſic̄ ager cũ laboꝛe excolit̄. q꞉ vomē apit̄.
ligõe fodit̄ ⁊ euertit̄. ſemĩe ſerit̄. raſtro retegit̄. ymbꝛe ꝑ-
fundit̄ ⁊ ſepibꝫ cingit̄. Sic aĩa penitētis apit̄ vomē ꝯtri
tõis. fodit̄ ⁊ euertit̄ ligone ꝯfeſſiõis. ſ. ligua ꝯfitēte. ſerit̄
ſemĩe bone opatõꝫ. retegit̄ raſtro aſpe caſtigatõis. ſ. ab
ſtinētia ⁊ ieiunijs imbꝛe lacrimatõis ſpargit̄. ⁊ cingit̄ ſe
pibꝫ diligentis ꝯuerſatõꝫ. Jux̄ illud Ecci. xxviij. Sepi
aures tuas ſpinis. Hec agricultura ꝑſuadet̄ Prouer.
xxiij. Diligent̄ exerce agꝝ tuũ. ⁊ poſtea edifices domuꝫ
tuam. Sꝫ ſic̄ ager gelu hyemali ꝯſtringit̄ v̄nali tpe vi-
riditate veſtit̄ ⁊ caloꝛe adurit̄. Sic aĩa penitētis q̄ñꝗ tã
git̄ frigoꝛe accidie. q̄ñꝗ anguſtiat̄ feruoꝛē ꝯcupie. intdũ
decoꝛat̄ feruoꝛe diue gr̄e. q꞉ eſt ſic̄ fenũ agri qḋ eſt hodie
. ſ. viride. ⁊ cras in clybanũ mittit̄ Math. vj. Quia ñ vi
ret hũoꝛe deuotõis. iō cras exurit̄ feruoꝛe tētatõꝫ. Ter
cio ſic̄ ager in autũno collectis fructibꝫ iterato ꝑcingit̄
⁊ iteꝝ ſeminat̄. Sic aĩa penitēs q̄ dꝫ eſſe in laboꝛibꝫ bo-
nis. opꝫ vt ſp poſt vnũ opꝰ fructuoſum ꝑfectũ aliud

inchoet̄. Jux̄ illud Eccs. Quodcunꝗ pōt manus tua
inſtant̄ opare. Iſte igit̄ ager anime intdum fit aridus
ꝑ indeuotõꝫ. ⁊ tũc fructꝰ bonoꝝ opm erũt parue q̄nti
tatis. Si aũt eſt humidus ꝑ deuotõꝫ. tunc q̄cq̄d in co
ſerit̄ in fructibꝫ v̄tutũ abũdant̄ apparebit. Sic̄ figura-
tum ē Geñ. xxxvij. vbi legit̄. Qꝫ ſeuit Yſaac agꝝ. ⁊ in
ipo anno ꝑcepit fructum centuplũ. ⁊ bñdixit ei deꝰ ⁊ lo
cupletatꝰ eſt. Yſaac interp̄tat̄ gaudiũ. ⁊ ſignificat aĩaꝫ
deuotam q̄ eſt ſine petõ. De q̄ dĩ Prouer. xv. Coꝛ gau-
dens. i. bona ꝯſcia ſm Glo. intli. exhilarat facieꝫ. Hec
igit̄ ſi ſemĩat hoc ſemē boni opis in futuro recipiet cen-
tuplũ fructũ mercedis. Sꝫ notãdum ꝙ ſemen qḋ ſemi
nat̄ in agrũ aĩe adhuc hꝫ ſe ĩ triplici dr̄a. Aliq̄ eñ ps ſe-
minis bonoꝝ opm cadit ſecꝰ viaꝫ. ⁊ hoc tũc ꝯtingit q̄ñ
bona opa vt ieiunia ⁊ oꝛ̃ones. ⁊ ſic de alijs fiũt vt vide
ant̄ ab hoībꝫ q̄lia ſunt opa phariſeoꝝ. de q̄bꝫ dixit dñs
Math. xxiij. Omnia opa ſua faciũt vt videant̄ ab ho-
minibꝫ. vel adhuc hypocrite faciũt opa ſua ad apparē
tiaꝫ vt laudent̄. q꞉ dicit Greg. Hypocrite qḋ iuſti agũt
ad vtilitatem ꝓximi hoc ipſi faciũt ad oſtētationē noīs
ſui. Idem. viij. moꝛal'. Quid in cũctis opibꝫ ſuis hypo-
crita ſperat niſi reuerētiam honoꝛis ⁊ gl̄iaꝫ laudis. Iō
illud ſemē bonoꝝ etiaꝫ opm qḋ ſic ſeminãt ab hoībꝫ cõ
culcat̄ ⁊ pit. eo ꝙ hypocrite p̄miũ a deo ñ capiũt. q꞉ dic̄
Math. vij. Amen dico vobꝫ recepert̄ merce. ſuaꝫ. Alia
ps ſemĩs bonoꝝ opm cadit ſup̄ petram. ꝑ quã intelli-
git̄ coꝛ duꝝ. de q̄ dicit Berñ. ad Euge. Coꝛ duꝝ eſt qḋ
nec ꝯpunctõe ſcindit̄ nec pietate mollit̄ nec mouet̄ p̄ci
bus. minis nõ cedit. indurat̄ flagellatõe. ingratum ad be
neficia. nec deũ timet nec hoīem veret̄. Ex hoc dicto b.
Berñ. ꝓncipalit̄ appet ꝙ ille eſt duri coꝛdis q̄ nõ vult
indulgere in ſe peccãtibꝫ qḋ tñ eſt ꝯ̃ Sap̄. q̄ dic̄. Relin-
que ꝓximo tuo nocēti. ſ. offenſam ⁊ tunc dep̄canti tibi
petã ſoluent̄ Ecci. xxviij. Iō oñe ſemē bonoꝝ opm qḋ
cadit in hoc coꝛ duꝝ aret ⁊ pit. q꞉ nõ hꝫ humoꝛē gr̄e aut
remiſſiõis. ⁊ ſic nõ fructificat fructũ bonũ in vitã etnã.
q꞉ dic̄ beda ſup Math. Qui tãm ꝑtrite differt emēdaꝫ
ſceleꝝ alioꝝ. timeo ꝙ ſi differat̄ venia in etnuꝫ. Et Caſ
ſianꝰ li. col. Nequaꝗ̃ ſunt celeſtia p̄mia illi q̄ ſeipm vin
dicat ꝯ̃ moleſtia iniuriaꝗ illata. Itē alia ps ſemĩs bo- J
noꝝ opm cadit int̄ ſpinas. qḋ tūc fit cum q̄s iniuſte ac-
q̄ſita poſſidet. nec vult ea reſtituere. ſꝫ vult ex eis bona
facē. vt eccl'ias edificare. altaria edificare ⁊ erigē. ⁊ ſic de
alijs que tñ nihil ſibi ꝓſunt ſꝫ obſunt. ſm ꝙ dic̄ Augꝰ.
Si res ꝓpt̄ quam pctũ eſt cum reddi pōt non reddit̄.
p̄nia non agit̄ ſꝫ ſĩlat̄. De talibꝫ q̄ ſic faciũt bona de ma
le acq̄ſitis dicit ꝓpha Aggeus. c. j. Seminaſti multum
⁊ intuliſti paꝝ. Iō refert Guil. in apia. c. lxxxj. Mulier
ſancta dicta Maria de egenis multũ ſollicita in oꝛ̃oni-
bus ⁊ lacrimis petiuit dñm vt eam de moꝛte mr̄is ſue
certaꝫ reddere dignaret̄. Cum in hoc multas lacrimas
funderet. Accidit die q̄dam vt ad miſſam iux̄ altare in
eccl'ia q̄ſi ad pedes domini Maria ſederet ⁊ ipſa hoꝛ-
roꝛe concuſſa vidit ꝓpe ſe ſpm̃ tenebꝛoſum aſtare. Que
mox ſigno ſancte crucis ſignata audacter quis ſit int̄-
rogauit. ⁊ ſpũs. Ego ſum mater tua. Tunc illa Marie
ait. Nihil me iuuare tue p̄ces potuerunt. cum q̄dem
me damnatam perpetua inferni clauſtra detineant.
Mox filia elato gemitu dixit. Heu mater mea que eſt
cauſa damnatõis tue. Cui illa. Enutrita ſum ⁊ vixi in
his q̄ ꝑ iniuſta mercemonia ⁊ vſuras acq̄ſita fuerũt. ⁊
conſcia mihi male ablata reſtituere nõ curaui. nec ad-
uertere volui ꝙ ꝯ̃ deum in meo hoſpitio ⁊ a mihi ſbdi
tis ageret̄. ſꝫ toꝛtuoſas mũdi vias ingreſſa. indigna ⁊ mi
ſera iudicaui ꝓgenitoꝝ meoꝝ veſtigia declinare ſpꝛeui.
Inſup arguētem me in his ⁊ in alijs malis. nec in vllo
penitui. ⁊ iō infructuoſaꝫ moꝛtē ꝯmunicãs a futura ſe-
culi vita. Hec dicēs mr̄ repente diſparuit. Ecce ꝙ ſe-
men bonoꝝ opm cadens inter ſpinas reruꝫ vicꝫ male
acquiſitaꝝ ſuffocat̄. Quarto qui vult ſeminare debet

attendere tp̄is ꝯgruitatē. Ideo dicit Pe. de creſc. li. ij.
Omnis ſeminatō fieri dꝫ cū ſeminis adiutoꝛium maiꝰ
eſt e celo. hoc eſt in p̄ma etate lune. Quia tunc iuuatur
calido. humido. viuifico lumine ſolis. ⁊ lumine lune ſi-
mul. Et ſb̄dit. Omnis ſatio q̄ fit cum ſol ab oꝛiente in
cancꝝ ꝗdiᷓ eſt pfecta. tūc radices mouebunᷓ in debitā
ſue ſb̄e q̄ntitatem Ita ſemīatio bonoꝝ opm̄ fieri dꝫ cū
hꝫ maius adiutoꝛiū a deo. ⁊ hoc eſt in tp̄e p̄ñti in q̄ deꝰ
aſtat cuilibꝫ vt poſſit bonū pficē. Iuᷓ illō pſ. cxx. Auxi
liū me. a do. q̄ fe. ce. ⁊ ter. ⁊ pſerti dꝫ ſemīare in p̄ma eta
te pueritie ſemē opatōis bone cū adhuc calidum ⁊ hu-
midum in ipſo dn̄aᷓ. qꝛ tūc eſt magis aptꝰ ad bene opā
dum. Iō ꝯſulit Sap̄. Ecci. xj. Mane enī ſemina ſemē
tuū valde. dꝫ enī attēdere q̄libet homo tp̄is p̄ñtꝭ ꝯgrui
tatem ad bene opandū. qꝛ ſi rex vel alius dn̄s terrenus
ꝯcederet tibi bonam terrā ad ſeminādum. quicq̄d vel-
les. q̄ntū velles. vt ſemīares infra ſex annos. eſtimo ꝙ
nō eam libēter vacare pmitteres. vel zizaniaꝫ p ḡno ſe-
minares. vel raro vel pauca ſemīares. Sic rex ⁊ dn̄s ce
loꝝ ꝯceſſit nobis terrā coꝛdis nr̄i. vt ſeminemꝰ bona ſe
mina in ipſo. ⁊ hoc ꝯceſſit tm̄ p ſex ānos. Iuᷓ illō Exo.
xxiij. Sex annis ſeminabis terrā tuaꝫ. ⁊ anno ſeptimo
dimittis eam. Et Lu. xiij. dixit dn̄s. Sex dies ſunt in
q̄bꝫ optꝫ opari. vbi p ſex dies intelligit ſex etates hoīs.
ſ. pueritiaꝫ. adoleſcētiaꝫ. iuuētutem. virilitatē. ſenectā.
⁊ decrepitam etatem. In q̄bꝫ a deo ꝯceſſis debes ſemi-
nare bonum quicq̄d potes ⁊ q̄ntuꝫ potes. ⁊ vbi vales
⁊ qn̄. Vel p ſex annos aut dies ſignificaᷓ pn̄s vita que
currit p ſex tp̄a laboꝛis. Septimꝰ eſt ſabbatum eternū
in q̄ nō erit neceſſe laboꝛādum ꝫ q̄eſcendum. Iuᷓ illud
Iſa. xxiij. Sedebit ppl̄s meꝰ in pulcritudine pacis. in
R tabernaculis fiducie. ⁊ in reqe opulēta. Scd̄o exponiᷓ
ſpūaliter in ſenſu moꝛali. vt p ſemē intelligaᷓ elꝰyna. qꝛ
ipſa eſt bonum ſemē. Vn̄ dic̄ Pli. in ſpe. nā. Bonitas
ſeminis ꝯſideraᷓ ex trib. Primo ex tp̄e. qꝛ illud ē ſemē
bonum qd̄ eſt anniculū binum vel trinū. Precepit tn̄
Palludiꝰ li. de agricul. ne ſemina iactanda vetuſtioꝛa
ſint q̄ annꝰ. Si enī vetuſtatē hn̄t vltra annum nimis
exiccata ſunt. vt vtꝰ foꝛmatiua ⁊ ꝓpꝛia ſb̄a humoꝛis ra-
dicalis deſtituta euanuit. Iō talia raro ꝓueniūt nihil-
ominꝰ tn̄ vt dicit Pli. pōt ſemen duoꝝ vel triū annoꝝ
valere ad ſeminādum. adhuc nō eſt viribꝫ deſtitutum.
Sꝫ q̄d p hoc moꝛalr̄ deſignaᷓ. dico ꝙ elꝰyna eſt triplex.
Pꝛima eſt q̄ diſponit hoīem ad bonum. ſ. ad hoc vt a
culpa liberetᷓ. ſicut eſt elꝰyna petōꝝ. Sicut Nabuchò. q̄
ſupbe ꝯ deum locutꝰ eſt. ⁊ in beſtiam mētalit mutatꝰ.
cui ꝯſuluit Daniel ꝓpha. c. iiij. Peccata tua elꝰynis redi
me. ⁊ iniq̄tates tuas miſcdījs. Et iſta elꝰyna p ſemē an-
niculum denotaᷓ. Scd̄a elꝰyna valet ad duo. vtputa ad
ſatiſfactōꝫ culpe. ⁊ redemptōꝫ pene. vt elꝰyna penitētis
De q̄ dic̄ Thob. c. iiij. Elꝰyna ab omni petō liberat. quo
ad p̄mū. ⁊ nō patieᷓ animas ire in tenebras. quo ad ſe-
cūdum. Et iſta eſt vt ſemē bonum. Tercia aūt elꝰyna vꝫ
ad tria. ſ. ad pſeruandū a culpa. ad euadēdum ad ſup-
plicia. ⁊ ad pmerendum p̄mia. De iſta dicit Thob. xij.
Elꝰyna eſt q̄ a moꝛte liberat. ⁊ ipſa etiam petā purgat. ⁊
facit inuenire vitam etnaꝫ. Et eſt elꝰyna iuſtoꝝ ſignifi-
cata p ſemē trinum. Scd̄o bonitas ſeminis ꝯſideraᷓ ex
pondere. qꝛ illud eſt optimū qd̄ eſt grauiſſimū cum eſt
in charitate ſparſum. ⁊ tantoplus valet danti q̄nto ꝓ-
cedit ex charitate maioꝛi. Iō dicit apl̄s. j. Choꝛ. xiij. Si
diſtribuero in cibos paupeꝝ omnes facultates meas.
charitatem aūt non habuero nihil mihi ꝓdeſt. ſ. ad cō-
ſecutōꝫ vite eterne. Tercio ꝯſideraᷓ ex coloꝛe. qꝛ illud ſe
men eſt meliꝰ qd̄ magis album eſt interiꝰ. Quid p albe
dinem niſi bonam intentōꝫ intelliges. qꝛ medulla alba
eſt intentio pura. Qui ḡ vult vt elꝰyna ſua ſit bona. vi-
deat ꝙ intentio ſit pura. Iō dixit dn̄s Math. v. Cum
facis elꝰynam noli tuba canere. ſicut hypocrite faciūt in
ſynagogis ⁊ in vicis vt honoꝛificentᷓ ab hoīb. Amen
dico vobis. receperunt mercedem ſuaꝫ. Te aūt facien-
te elꝰynam neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua.
Quarto elꝰyna ꝯpaᷓ ſemini. qꝛ ſicut ſemē in terram ꝓie-
ctum pdiᷓ. ⁊ tn̄ poſtmodum multiplicitᷓ recipiᷓ. qꝛ niſi
granum frumenti cadens in terraꝫ moꝛtuū fuerit ip̄m
ſolum manet Ioh. xij. Ita etiam elꝰyna eſt que in p̄ñti
pdiᷓ cum pauperi daᷓ. In futura aūt vita multiplicitᷓ
meteᷓ ⁊ recupabiᷓ. qꝛ dicit Augꝰ. in ſmo. xxv. de v̄bis
dn̄i. Fecūdus eſt ager paupeꝝ. cito redit donātib fru-
ctū refert. Arnoldus ſup hoc v̄bo Math. xix. Quicū-
q꜡ reliquerit ⁊c̄. centuplum accipiet ⁊c̄. de q̄dam paga-
no q̄ cum audiſſet p̄dicari a quodam ep̄o. queſiuit ab
eo cuiꝰ hec v̄ba eſſent. q̄ ait. Promiſſum dei nr̄i eſt. et
veꝝ eſt. Cui paganꝰ. Si fideiuſſeris ſup hoc baptiſoꝛ.
Quod fecit ep̄us. Quo facto ille cuncta bona paupib
diſtribuit. ⁊ baptiſari ſe fecit. ⁊ poſt hoc cito deceſſit. q̄
defuncto filij adhuc pagani ep̄m in iudicio ꝯuenerunt
⁊ bona paternalia poſtulauerūt dicētes. ꝙ pr̄ ipſoꝝ ſm
ꝓmiſſū ſuū nihil accepiſſet. vel ſi accepiſſet ꝙ ſaltē hoc
ꝓbaret. Quib ep̄s dixit. deꝰ reddidit ei centuplū in vi
ta eterna ⁊ hoc ꝓbare q̄dem poſſum. Adduxit igiᷓ eos
ad tumulū. adiurauit moꝛtuū in noīe ihu xp̄i vt dicēt
ſibi vtꝝ bene fuerit ſolutꝰ de ꝓmiſſo. Illico rn̄dit om-
nib audientib. Centuplum accepi. ⁊ vitam eternam
poſſideo. Inſup ⁊ cartam in manu eius repierunt. in q̄
ſcriptum ſic inuenerūt. Sicut ꝓmiſſum eſt mihi ſic in-
ueni. ⁊ iam centuplum recepi. ⁊ vitam etnam poſſedi.
Iō dicit Sap̄. xxix. Perde pecuniaꝫ tuam ꝓpᷓ frēm tu
um ⁊ amicum ⁊ nō abſcondas illam ſub lapide in pdi-
tōem ⁊ ꝓdeſt tibi magis q̄ auꝝ. Super quo dic̄. Glo.
Perde pditura. ⁊ inuenies pmanentia. Perde fragilia
vt ꝯſeq̄ris eterna. Da qd̄ ꝯſuare nō potes vt recipias
qd̄ ſecuꝝ amittere nō vales. Et eſt vlterius notādum.
Hugo de ſan. vict. dic̄. Qꝛ elꝰyna ꝯpaᷓ ſemini octo de
cauſis. Vna qꝛ ad modum ſeminis dꝫ occultari. nō ad
iactantiā oſ̄di aut videri. Scd̄a qꝛ ſicut ſemē ꝯmittiᷓ
bone terre. ſic elꝰyna dꝫ dari bonis paupib. ſ. ꝓpᷓ neceſ
ſitatem nature. ⁊ aliq̄n malis. ſic̄ etiaꝫ aliq̄n ꝓpᷓ neceſſi-
tatem in terra mala ſeminaᷓ. Tercia qꝛ ſemē nō creſcit
niſi irrigetᷓ pluries. ſic nec elꝰyna niſi det ex ꝯpaſſiōe coꝛ-
dis. Quarta eſt qꝛ ſi p̄cioſa ſemināᷓ p̄cioſa colliguntᷓ. ſi
vilia ſilr̄ vilia. Similiᷓ elꝰyne q̄ fiunt in charitate q̄ſi p̄-
cioſa ſemina. q̄ꝝ remuneratio erit in patria. Que aūt fi
unt in moꝛtali. ſic ſunt q̄ſi vilia ſemīa. ⁊ remuneranᷓ in
p̄ñti. Vn̄ v̄ſus. Que cū moꝛtali fiūt tria dāt bona tre.
Coꝛ faciūt habile minuūt toꝛmēta gehēne. Quinta ē qꝛ
ſemen nō in vno loco ſpargiᷓ ꝫ in plurib. ſic elꝰyna di-
uidiᷓ. ¶ Sexta qꝛ ſemen gelu p̄ſſum ⁊ retardatum ma
gnam copiam repꝛomittit. ſic elꝰyna que nō hꝫ tpalem
remuneratōꝫ. ꝫ p̄ſſuram tribulatōis ⁊ aduerſitatis ha
bebit fructum eterne beatitudinis. Septima eſt. qꝛ ſic̄
ſeminās de pte ſemis viuit i p̄ñti āno. ⁊ de pte in ſeq̄n
ti anno. ſic ex elꝰyna q̄ꝗ nō ſolum habet p̄mium in fu
turo. ꝫ etiaꝫ q̄ꝗ in p̄ñti augmentū tpalium. Octaua
qꝛ ſicut tria ſunt impedimēta ne ſemē materiale fructi-
ficet. ſ. ſi ſup̄ petraꝫ. ſecꝰ viam. intᷓ ſpinas ſeminetᷓ. Sic
impedimētum fructificatōis elꝰyne eſt coꝛdis duricia.
qn̄ daᷓ non ex coꝛdis compaſſione ſed cum murmure.
Sicq꜡ ſemen elꝰyne cadit ſup lapidem. ⁊ nullum fructū
aut paruum facit. Sicut teſtaᷓ beatꝰ Grego. Sunt nō
nulli qui mox vt ab egenis fratrib fuerint neceſſaria
poſtulati. prius in eos contumelioſa verba iaciunt. q̄
etſi rebus miniſteria pietatis perficiant. verbis tamen
contumelioſis humanitatis gratiam pdunt. ita vt ple
rūq꜡ videanᷓ iniurie illate ſatiſfactionem exoluiſſe cuꝫ
poſt contumelias dona largiuntur. Ad idem dic̄ Be-
da in Omc. ſuper Math. Tutius eſt elꝰynam non fu-
iſſe q̄ inuito ac furibundo animo tribuiſſe. Cui con-
coꝛdat illud dictum Auguſt. Qui dat vt careat tedio
interpellantis. non vt reficiat viſcera indigentis. rem

et meritū perdit. Et merito illud ſemen elemoſyne qḋ datur cū murmure aret ⁊ ꝑdit̄ q̄ nō habet humorē pietatis. q̄ elemoſyna debet dari cū vultus hylaritate. iux̄ illud Ecci. xxxv. In omni dato hylarē fac vultū tuum. Quia. ij. Cor. ix. dicit apl's. Hylarē datorē diligit dominus. Ideo conſulit ſapiēs Ecci. iiij. Declina pauperi ſine triſticia aurē tuā: ⁊ rn̄de ei in pacifica manſuetudine. Scḋm impedimentū fructificationis eſt inanis gloria vt cū ꝓpter ipam dat̄ elemoſyna ſecus viā ⁊ ꝯculcat̄. q̄ dicit Iero. Quicq̄d agimus cā vane glorie hoc ē nr̄a merces. ſi humanā laudē querimus diuinā amittimus. Cui ꝯſonat Grego. viij. mora. Si ꝑ hoc nr̄aꝫ laudē ꝯſpicimus ⁊c̄. Etiā ſi a multis ignoret̄ ⁊c̄. Ideo beatus Aug. dicit. Studendū eſt vt bene viuam⁹. ſꝫ a laude cauendū eſt. ſi hic laus querit̄ illic remuneratio amittit̄. Tercium impedimentū ſm̄ Hugo. ſunt ꝓpria pctā q̄ velut ſpine pungunt ⁊ lacerāt menteꝫ. Qui. n. in pctis exn̄s facit elemoſynas ſemiat īter ſpinas. ⁊ talis elemoſyna ſuffocat̄ a pctis ⁊ nō ꝓdeſt ad vitā eternā ꝯſequēdā. ꝓdeſt tn̄ ad tria. Primo ad mentis illuſtrationē. de pe. diſ. v. c. falſas. dicit. b. Gre. ipis pctōꝛibꝫ exiſtētibus in pctis ꝙ nō deſperēt. ſꝫ interim quicq̄d boni poterīt faciāt vt oīpotēs de⁹ cor ipoꝝ illuſtret ad pniaꝫ. Secūdo ad tpalē remūerationē. q̄ dic̄ Iero. de pe. di. iiij. c. ſi. Qn̄ videris inter multa opa pctoꝝ facere quecꝙ aliq̄ q̄ iuſta ſunt nō ē tam iniuſt⁹ de⁹ vt ꝓpter multa mala obliuiſcat̄ paucoꝝ bonoꝝ. q. d. ſi nō remunerat eternaliter: remunerat tn̄ tpalit̄. Tercio ad faciliorē gehenne tolerantiā. de pe. di. iij. c. quid ḡ. §. pōt etiā. vbi dicit Aug. Licet bona q̄ inter multa mala ſunt nō ꝓficiāt ad preſentis vite vel future p̄miū obtinēdū. tn̄ ad tolerabilius extremi iudicij ſuppliciū ſb̄eundū. de hoc ſunt ſupius metra. Que cū mortali. Ad ꝓbandū etiā ꝙ elemoſyna in pctō data ꝓdeſt. refert Ioh. elemoſynari⁹ p̄triarcha Petrus noie diues valde ⁊ p̄potēs. ſꝫ erga paupes nimis īmiſericors q̄ ad domū ei⁹ accedētes cuꝫ indigtione nimia repellebat. Cū ḡ null⁹ fuiſſet inuēt⁹ pauperꝝ q̄ de domo ſua el'ynā accepiſſet. ꝯgregata pauperꝝ mltitudie dixit vn⁹ illoꝝ. Quid vultꝭ mihi dare ſi ego hodie ab eo el'ynaꝫ accipio. ⁊ facientibꝫ cū eo pactū ad domū eius venit ⁊ elemoſynā poſtulauit. ⁊ in eo tpe famuli e⁹ ad domū ipſius panes ſiliginis attulerūt. quoꝝ vnum arripuit. ⁊ cū furore illū repellendo ꝓiecit. quē paup' ꝓtinus accipiens ad ſocios ſuos redijt. ⁊ ꝙ elemoſynā d̄ manu ſua accepiſſet indicauit. Poſt duos igit̄ dies petrus infirmat⁹ ad mortē vidit ſe an̄ iudiciū ſtare ⁊ mauros q̄ſdaꝫ ſuꝑ ſtaterā mala eius appēdere. Ex altera autē parte quidā albati triſtes ſtabāt. ⁊ nihil quod apponerent inuenire poterāt. Tūc vn⁹ illoꝝ dixit. Vere nihil habemus niſi vnū panē ſiliginis. quē an̄ duos dies xp̄o cū indignatione dedit quē ſuꝑ ſtaterā ponens fere eq̄litas facta eſt. Et ei dixerūt. Adauge hanc ſiliginem. alioq̄n mauri te apprehendēt. Euigilans ḡ ⁊ liberat⁹ dicebat. Si vna ſiligo quā tūc ꝑ furorē iactaui tantū ꝓfuit. quanto magis dꝫ q̄s oīa ſua indigentibꝫ elargiri. ⁊ factus eſt miſericors ⁊ amator egenoꝝ. Quadā. n. die cuꝫ optimis veſtibus indutus ꝑ viā ꝑgeret. q̄dā naufrag⁹ ab eo veſtimētū aliqḋ poſtulabat. ꝯtinuo ille veſtimēto p̄cioſo ſe expoliauit. ⁊ illi dedit. qḋ ille accipiēs ſtatim vēdidit. Qḋ cū ꝑcepiſſet Petr⁹ doluit adeo vt nec cibū ſumere vellet dicit. Qm̄ nō fui dignus vt mei memoriam haberet egenus. Et ecce cum dormiret vidit quendaꝫ ſuꝑ ſolē fulgentē. et ſuꝑ caput crucē ferentē ⁊ habētē indutū veſtimētū qḋ dederat egeno ⁊ dicentē ſibi. Quid ploras petre: q̄ cū cām ſue triſticie dixiſſet: ait ille. Cognoſcis hanc veſtē: et ille. etiā dn̄e. Et dn̄s ad euꝫ. Illo ḡ veſtior ex q̄ mihi dediſti. ⁊ grās ago bone volūtati tue q̄m̄ frigore affligebar ⁊ cooꝑuiſti me. In ſe ḡ reuerſus: cepit egenos beatificare et dicere. Viuit dn̄s ꝙ nō moriar donec fiam vnus ex eis. Vel aliter ſic expone ꝙ ille ſeminat ſemen elemoſyne ſec⁹ viā q̄ hiſtrionibꝫ q̄ ſemꝑ iuxta viā currūt preſtat. ⁊ tale ſemē cōculcat̄ a demonibus qui dicunt̄ volucres celi deuorat̄. q̄ dicit Ierony. Hiſtrionibꝫ dare nihil aliud eſt niſi demonibꝫ immolare. De hoc quere plura ſ. dn̄ica. iiij. in aduētu dn̄i. I. Iſte aūt ſupra petrā ſeminat qui in pctis obdurat⁹ elemoſynā donat meretricibꝫ ⁊ ꝯſilibꝫ. q̄ talibꝫ non eſt dandū intuitu pctī vel impietatis. q̄ dicit Aug. ad vincen. donatiſtā. et ponit̄. v. q. v. c. nō oīs vtilis. Eſurienti panis tollit̄ ſi de cibo ſaturat⁹ iuſticiā negligebat. Et ſm̄ hoc etiā loquit̄ ſapiēs Ecci. xij. Da bono ⁊ ne recipias pctōꝛeꝫ. Benefac humili. et ne dederis impio. et ad hunc ſenſuꝫ etiā loquit̄ Iero. di. Pecuniā tuā vt ſingulis neceſſariuꝫ ē tribuas. nō ad luxuriam ſed ad neceſſitatē. Et dixi notanter ꝙ intuitu impietatis non eſt donandū meretricibꝫ ⁊ conſimilibꝫ. q̄ intuitu pietatis ſecus eſt. Quia legit̄ quidā noie Vitalius ſenex ſanctitate vite p̄clarus venit ad Alexandriā: ⁊ pio ſtudio ꝯſcripſit meretrices magis famoſi nois. Qui diebꝫ ſingulis laborans numos acq̄rebat. ex quoꝝ ꝑte victū parciſſimū ſibi comꝑans reliquos pietatis affectu meretricibꝫ impendit. Nam ad veſperā intrans ad aliquā eaꝝ. dedit q̄ ei numos dicens. Da mihi hāc noctē ⁊ noli cū aliquo fornicari. ſicq̄ tota nocte manens in angulo dom⁹ orationi vacabat obſeruans attentius ne mulier cū aliquo peccaret. Eodē mō alijs noctibꝫ cuꝫ alijs faciebat. ſicq̄ oēs ꝑ ordinē viſitabat frequenter eundē ordinem repetens: ab oībꝫ aūt ꝯſtanter exegit ꝙ nulla eū ꝓderet. Vna igit̄ illaꝝ vt factuꝫ pij patris reuelare p̄ſumeret a demone eſt vexata. Cū aūt hoc diutius Vitalius ageret plures ex his mulierculis compuncte: inhoneſtā vitam reliquerunt. Quedā ꝯtinētes caſte vixerūt. quedā regularē vitā aggreſſe. quedā etiā legitimū matrimonium elegerūt. Illo modo poſſet ⁊ quilibet hō eis elemoſynas dare. ⁊ ad bonū inuitare. Sed illi ſemināt int̄ ſpinas qui diuitibꝫ dant elemoſynas. q̄ ab illis ſuffocant̄ Contra quos d̄ Thob. iiij. Panē tuū cū eſurientibꝫ comede. Et btūs Iero. in epl'a. Illis retribue diuitias tuas qui nō phaſides aues ſed ſiliginis paneꝫ comedūt. qui famem expellant. qui nō augeāt luxuriaꝫ. Ideo dic̄ Caſſio. diuitibꝫ dare nihil aliud eſt ꝙ p̄dare. Quare etiam dixit dn̄s Iere. iiij. Noli ſeminare ſuꝑ ſpinas. Vltimo aūt quidā ſemināt in terrā bonā. ꝑ bonā terrā intellige bonos paupes in quibꝫ iaciendū eſt ſemē elemoſynarū. q̄ afferūt fructū centuplū. intellige huic qui elemoſynā dedit. Ideo dicit ſapiens Ecci. xij. Benefac iuſto ⁊ inuenies retributionē magnā. etſi nō ab ipſo certe a dn̄o. Ideo legit̄ de beato Ludouico rege francie ꝙ infirmatus ad mortē ꝯuocauit omnes ſuos nobiles. medicos ⁊ clericos et theologos ⁊ religioſos cōſulendo an poſſet curari: ⁊ audito ꝙ nō rn̄dit. Nunc pꝫ ꝙ diuitie in morte nō proſunt quibꝫ potentiſſim⁹ ⁊ ditiſſim⁹ rex ſanari nō pōt. vnde niſi ꝓximis ⁊ paupibꝫ in elemoſynis ſubueniſſem ad eternam vitam modo nō veniſſeꝫ Ad quā nos ꝑducat.

Dn̄ica in quinquageſima. Sermo.

Si linguis hoīm loquar ⁊ angeloꝝ: charitatē aūt nō habeā: fact⁹ ſum velut es ſonans ⁊ cymbalū tinniens. j. Cor. xiij. Areſto. in li. ꝓblema. dicit. Aurū in lecto naturalit̄ fugat ſomnū. q̄ dicit Auicē. Aurū amicuꝫ eſt vigilie et inimicū ſomni. Ideo errant iſti ⁊ male faciūt qui in digitis infirmoꝝ qui al's dormire nō pn̄t anulos dimittere ꝯſueuerūt. q̄ Galienus deportari ſuadet auruꝫ a languidis vt quieſcant. Sed ecōtra bene faciūt q̄ peſtilentie tpe aurū in digitis portāt cū incipiunt infirmari. q̄a tūc ꝑiculoſus eſt ſomnus quē ⁊ tūc aurum fugat ꝓpter